

Räcker ersättningen?

Räcker ersättningen? Täcker den statliga ersättningen kommunernas kostnader för flyktingar mottagna år 1995 respektive år 1996?

Integrationsverkets rapportserie 2000:13

© Integrationsverket, 2000

ISSN 1404-5370

Integrationsverket

Box 633

601 14 Norrköping

Tryck: Berlings Skogs AB, Trelleborg

Räcker ersättningen?

**Täcker den statliga ersättningen kommunernas
kostnader för flyktingar mottagna år 1995 respektive år 1996?**

INTEGRATIONSVÄRKETS RAPPORTSERIE 2000:13

Innehåll

7	Förord
9	Bakgrund
9	Inledning
10	Metoder för kostnadsuppföljningen
17	1995 års flyktingkontingent
17	Intäkter
20	Kostnader
32	Bidragsutnyttjandegraden
36	1996 års flyktingkontingent
36	Inledning
37	Intäkter
38	Kostnader
40	Bidragsutnyttjandegraden
47	Sammanfattning
	Bilagor:
49	Kommentar till bidragsutnyttjandegraden
53	Försörjningsstöd till flyktingar mottagna 1995 och 1996 efter kommun.

Förord

Integrationsverket har av regeringen fått uppdraget att »undersöka kommunernas kostnader för flyktingar m.fl. som tagits emot åren 1995 och 1996 och för vilka kommunerna fått statlig ersättning samt i vilken utsträckning denna ersättning täckt avsedda kostnader«.

Nationalekonomen Lars Andersson, Ekonomihögskolan, Växjö universitet, har på uppdrag av Integrationsverket genomfört undersökningen och skrivit rapporten.

Vid genomförandet av regeringsuppdraget har samråd skett med Svenska kommunförbundet samt ifråga om rapportinnehållet med Arbetsmarknadsstyrelsen, Skolverket och Socialstyrelsen.

Norrköping den 30 augusti 2000

Andreas Carlgren
Generaldirektör

Birgitta Ornbrant
Avdelningschef

Bakgrund

Inledning

Under ett antal år har undersökningar genomförts om de statliga bidragen till kommunerna för flyktingmottagningen varit tillräckligt stora för att kompensera deras merkostnader för denna mottagning.¹ Dessa undersökningar har genomförts av regeringskansliet och, under senare år, av Statens invandrarverk. Undersökningarna har genomförts i samråd med Svenska kommunförbundet. Utgångspunkten har varit att de statliga bidragen för kommunernas flyktingmottagning ska täcka de kommunala merkostnaderna för dessa under mottagningsåret plus ytterligare tre år, dvs. sammanlagt 3,5 år för en genomsnittlig flykting. Därefter betraktas flyktingen som en »vanlig« kommunmedborgare och behandlas inte i särskild ordning vad det gäller statens bidrag till kommunerna.

Föreliggande rapport visar motsvarande kostnadsuppföljning för de flyktingar som mottogs 1995 samt 1996. Regeringens uppdrag för kostnadsuppföljningen har getts till Integrationsverket att i samråd med Svenska kommunförbundet, studera hur kostnader och intäkter i fördelar sig i kommunernas flyktingmottagande.

95 och 96 års flyktingkontingenter ser ut enligt tabell 1, nästa sida.

Av tabellen framgår att antalet flyktingar som mottogs i Sverige under år 1995 var drygt 15 000, vilket var en dramatisk minskning jämfört med år 1994 då ca 62 000 mottogs. Under år 1996 sjönk mottagningen ytterligare, ner till ca 7 000. Dessa kraftiga förändringar i mottagningen får natur-

1 Resultaten har redovisats i följande rapporter:

Hur täcker den statliga ersättningen kommunernas kostnader för flyktingar mottagna år 1991? (Ds 1995:75)

Hur täcker den statliga ersättningen kommunernas kostnader för flyktingar mottagna år 1992? (Ds 1997:31)

Hur täcker den statliga ersättningen kommunernas kostnader för flyktingar mottagna år 1993? (Statens invandrarverk 1998)

Resurser på flykt – täcker den statliga ersättningen kommunernas kostnader för flyktingar mottagna år 1994? (Statens invandrarverk 1998).

Tabell I

Uppgifter om inflyttade och utflyttade flyktingar som tagits emot i en kommun åren 1995 respektive 1996 och omfattas av förordningen (1990:927) om statligt ersättning för flyktingmottagande m.m. Med »äldre vid tillståndsdatum« avses flyktingar över 55 år för 95 års kontingent och 60 år för 96 års kontingent.

Uppgifter om inflyttade/utflyttade	1995	1996
Antal förstagångsmottagna flyktingar i kommunerna respektive år*	15 354	7 169
* varav barn under 16 år	5 111	2 215
* varav äldre vid tillståndsdatum	3 075	777
Antal sekundärinflyttningar från respektive kontingent som kommunerna erhållit schablonersättning för	6 048	1 264
Totalt antal sekundärinflyttningar från respektive kontingent**	10 954	2 173
* varav barn under 16 år		611
Antal utflyttningar från respektive kontingent***	8 800	2 539
*** varav barn under 16 år		728
Antal flyktingar mottagna i Sverige respektive år och som bor i någon kommun 3 år senare än mottagningsåret	14 814	6 803

Källa: Integrationsverket

ligtvis konsekvenser då man ska jämföra kommunernas kostnader och intäkter för flyktingmottagningen: vissa kostnadsposter är trögrörliga nedåt och vissa intäktsslag varierar inte med mottagningens storlek. Det kommer således att uppstå förskjutningar i respektive kostnads- och intäktsslags andelar av de totala beloppen.

Tabellen kan sammanfattas på följande sätt:

- att flyktingmottagningen ungefär halveras mellan år 1995 och 1996
- att andelen barn minskar från 33 procent till 31 procent av de mottagna
- att andelen äldre minskar från 18 procent till 11 procent av de mottagna
- att andelen mottagna sekundärflyktingar som kommunerna får schablonersättning för ökar från 55 procent till 58 procent av sekundärflyktingarna
- att kvoten mellan mottagna och kvarboende ökar från 104 procent till 105 procent

Metoder för kostnadsuppföljningarna

Kostnadsuppföljningarna har *tidigare år* genomförts i form av en urvalsundersökning, där 41 kommuner utvalts. Kommunerna har valts på ett sådant sätt att det finns representan-

ter för var och en av de nio kommunkategorier som Svenska kommunförbundet använder sig av då de karakteriserar de svenska kommunerna². Samma kommuner har valts varje år, för att möjliggöra jämförelser över tiden. Kommunerna har sedan fått fylla i ett enkätmaterial där de har beräknat de kommunala merkostnaderna för flyktingsmottagningen. Betydande ansträngningar gjordes från Invandrarverkets sida för att de insamlade uppgifterna inte skulle ha måtfel. Bland annat fanns noggranna definitioner av begreppet flyktingspecifika kostnader och metoder för att beräkna dem inom olika kommunala sektorer. Invandrarverket har haft handläggare som fungerat dels som kontaktpersoner för kommunerna, dels ansvarat för den löpande kvalitetskontrollen av de insamlade uppgifterna.

Uppskattningen av hela rikets kostnader och intäkter har man sedan fått genom att man antagit att de övriga kommunerna inom respektive kommunkategori har samma proportion mellan kostnader och intäkter som de valda kommunerna. Därigenom blev det möjligt att genom ett viktningsförfarande få resultatet för riket som helhet. Som vikter användes flyktningmottagningens storlek i kommunerna. Det är viktigt att poängtera att denna metod innebar att den framräknade totala kostnaden är en *uppskattning* av kostnaderna, som bygger på förutsättningen att utfallet inom de olika kommunkategorierna är likartade för de kommuner som ingår. Det var inga heltäckande enkätundersökningar.

Gemensamt för alla uppföljningarna har varit att urvalskommunerna har fått lägga ner ett omfattande och tidskrävande arbete.

I den senaste av rapporterna, gällande 1994 års flyktningkontingent, har man därför börjat utnyttja registerdata i större utsträckning. Det gällde framför allt kostnaderna för flyktningarnas försörjning, där uppgifterna hämtats från Statistiska centralbyråns (SCB) socialbidragsregister. Men fortfarande skedde undersökningen av de 41 kommuner som ingått i tidigare undersökningar. Precis som tidigare beräknades de övriga kostnaderna, utöver försörjningskostnaderna, på samma sätt som det gjorts tidigare, dvs. genom att kommunerna fyllde i ett enkätmaterial.

De uppskattade kostnaderna har sedan jämförts med de statliga bidragen för flyktningmottagandet genom att man beräknat vad som kallats för bidragsutnyttjandegraden, vilken definieras som kommunernas uppskattade flyktingspecifika kostnader under undersökningsperioden dividerat med

² Se sid. 33, not 20 för en definition av de olika kategorierna.

kommunernas statsbidrag. En bidragsutnyttjandegrad över 100 procent innebär således att kommunernas kostnader inte täckts av statsbidragen. Vid alla undersökningstillfällen har bidragsutnyttjandegraden för den totala kommunala sektorn varit högre än 100 procent. Dock gäller för samtliga flyktingkontingenter under perioden 1992–94, att de sammanlagda kostnaderna har varit ungefär lika stora som de sammanlagda statsbidragen inklusive stimulansbidragen. Eller bättre uttryckt, kommunernas *uppskattade* kostnader har täckts av statliga bidrag för flyktingarna som kommit under perioden 1992–1994.

Resultatet från undersökningarna har sedan utnyttjats, bland annat som underlag för förhandlingarna mellan staten och Kommunförbundet.

De första undersökningarna innehöll, förutom kostnadsundersökningen, också en urvalsundersökning av ett antal individer, där syftet var att diskutera faktorer som avgör möjligheten till egenförsörjning. Dessa individuppföljningar görs inte längre inom ramen för kostnadsutvärderingarna, utan frågan om egenförsörjning och bidragsberoende undersöks i särskild ordning. Uppföljningarna har således mera renodlat kommit att handla om bidragsutnyttjandegraden.

Inför årets uppföljning har Svenska kommunförbundet och Integrationsverket beslutat att använda en annan metod för att uppskatta kommunernas kostnader och intäkter. Det huvudsakliga skälet till detta är att man inte vill genomföra studien i form av en urvalsundersökning med ett omfångsrikt uppgiftsinsamlade. Det omfattande arbete som urvalskommunerna lagt ner för att kunna redovisa särkostnaderna för flyktingarna har med tiden inte uppfattats som meningsfullt. I stället ska man i större utsträckning än tidigare dels förlita sig på befintliga register, dels använda metoden att uppskatta vissa kostnadsposter utifrån tidigare års resultat och erfarenheter. Metoden innebär att man inte gör en urvalsundersökning, utan en totalundersökning av alla kommunerna.

Utgångspunkten för årets analys kan illustreras med hjälp tabell 2.

Av tabellen framgår att för cirka två tredjedelar av kostnaderna finns det registerdata att nyttja. Det gäller *kostnaderna för försörjning* (socialbidrag och introduktionsersättning) där vi kan nyttja SCB:s socialbidragsregister genom en specialkörning på respektive års flyktingkontingent. För denna kostnadspost får vi således ett exakt belopp, även för riket som helhet och för de olika kommunkategorierna. Även för *kostnadsposten vård av ensamma barn* kan vi få en exakt uppskattning, eftersom kommunernas utgifter för dessa barn är återsöksbara i sin helhet och täcks av ett speciellt stats-

Tabell 2

Procentuell fördelning av kostnaderna för flyktingkontingenterna åren 1991–1994, samt metoder för att uppskatta respektive kommunal kostnadspost för 1995- och 1996-års flyktingkontingenter.

Kostnadsslag	1994	1993	1992	1991	Metod att uppskatta resp. post i uppföljningen av 1995 och 1996 årskontingenter
Försörjning	65	61	61	61	Registerdata
Ensamma barn	1	2	2	1	Registerdata
Svenskundervisning	10	9	10	9	Uppskattning genom trender
Barnomsorg	2	3	3	3	Uppskattning genom trender
Skolundervisning	5	4	3	3	Uppskattning genom trender
Tolkkostnader	2	2	2	3	Uppskattning genom trender
Sysselsättningsåtgärder	4	4	4	3	Uppskattning genom trender
Adminst.- mottagn.- och introduktionskostnader	9	11	9	9	Uppskattning genom trender
Genomgångsbostäder	2	2	3	6	Uppskattning genom trender
Övriga kostnader	1	2	2	2	Uppskattning genom trender
Summa	100	100	100	100	

Källa: Statens invandrarverk.

bidrag. Statsbidragets storlek blir då lika med kommunernas kostnader.³

För den resterande tredjedelen av kommunernas kostnader, se tabell 2, ska vi använda metoden att uppskatta utvecklingen av respektive kostnadsslag genom att utnyttja tidigare års uppskattningar och att dra trender från dessa uppskattningar. Vi kommer då att göra på följande sätt⁴:

a) Kostnaderna för *barnomsorg och skolundervisning* (inte svenskundervisning) omfattar cirka 7 procent av kostnaderna i tidigare undersökningar och antas bero enbart på antalet flyktingbarn som tas emot i kommunerna, vilket vi har statistik över. Tidigare undersökningar visar att kostnaderna per barn varierar relativt mycket mellan kommunerna. Detta gäller alla tidigare undersökningsår. Variationen mellan kommunerna beror antagligen på att den åldersfördelning som används i statistiken, dvs. barn mellan 0–16 år är en relativt grov indelning, vilket medför att skillnader i åldersstrukturen mellan kommunerna inte slår igenom vid beräkningarna. Det finns för dessa genom-

³ Kommunernas kostnader för gode män till dessa barn är inte åter-sökningsbara, varför de egentliga kostnaderna för ensamma flyktingbarn är något högre än vad statsbidraget visar.

⁴ Se sid. 20 ff. för mera detaljerade beskrivningar om metoderna.

snittliga kostnader en svagt nedåtgående trend, vilken vi antar kommer att fortsätta. Skälet till detta är att kommunerna under den aktuella tidsperioden minskade personaltätheten i barngrupperna inom barnomsorgen. Vi har skattat denna trend för att få en kostnad per barn, men det finns en relativt stor osäkerhet omkring trenden.

- b) Kostnaderna för *svenskundervisning samt för sysselsättningsåtgärder* omfattar tillsammans cirka 14 procent av totala kostnaderna och antas enbart bero på antalet flyktingar som är äldre än 16 år, dvs. de som inte omfattas av grundskolan. Kostnaden per vuxen flykting i grundläggande vuxenutbildning eller svenska för invandrare (sfi) varierar inte särskilt mycket mellan kommunerna och vi har därför kunnat använda den beräkning av dessa genomsnittliga kostnader som Skolverket har gjort för tiden 1995–1998. Vi har tagit ett medelvärde av de siffror som är aktuella för respektive kontingent, vilket antagligen är en relativt säker uppskattning. Kostnaderna för sysselsättningsåtgärder är däremot förknippade med mycket stora variationer mellan kommunerna. Det finns en svagt ökande trend i denna kostnadspost. Här har vi utgått från kommunernas medelvärde per vuxen flykting under perioden 1992–94, men det är en osäker siffra.
- c) Kostnaderna för *tolkar* står för cirka 2 procent av totala kostnaderna, men det finns en nedåtgående trend räknat per flykting. Vi antar att denna trend fortsätter, eftersom det är ett område som varit utsatt för kommunala besparingar. Trenden beräknas genom en linjär regression på tidigare års kostnad per mottagen flykting.
- d) Ungefär samma resonemang gäller kommunernas kostnader för *genomgångsbostäder*, vilka började avvecklas under den aktuella tidsperioden. Kostnaderna, räknat per flykting, sjunker mycket under perioden 1992–94, och antagandet görs att den nedåtgående trenden håller i sig även för 95 och 96 års kontingenter, varför vi skattar en linjär regression för denna trend.
- e) Kostnaderna för *administration, mottagning och introduktion* av flyktingar har motsvarat cirka 9 procent av kostnaderna under de föregående årens undersökningar. Den tidigare bilden av detta kostnadsslag är att de flesta av urvalskommunerna har mycket lika kostnader per kvarboende flykting, med undantag av några få extremvärden där det uppenbarligen föreligger ett mätfel. Vidare tycks det som om mottagningens storlek spelar roll då man ska beräkna kostnaden per flykting, vilket indikerar att för detta kostnadsslag föreligger det antagligen stordriftsfördelar. Eftersom 95 års mottagning är lägre än 94 års har vi

utgått ifrån att kostnaden per flykting borde vara högre för 1995 års mottagna än för 1994 års mottagna. Ett genomsnitt har beräknats över perioden 1992–1994 utan extremvärdena och resultatet blir ett belopp som, räknat per kvarboende flykting, är något högre för 95 års kontingent än för 94-orna. Det framräknade beloppet är antagligen en realistisk siffra. Observera att för detta kostnadsslag är det inte realistiskt att skatta en trend, beroende på stordriftseffekterna.

- f) För *övriga kostnader*, vilka motsvarar omkring 1 procent av totala kostnaderna, antar vi helt enkelt att de motsvarar de föregående årens genomsnittliga nivå, räknat per flykting.

Låt oss jämföra den metod som vi ska använda för uppskattningen av de kommunala kostnaderna för 1995 och 1996 års kontingent med den tidigare metoden, vad gäller tillförlitligheten i slutsatserna. När man gör en sådan jämförelse är det viktigt att komma ihåg att *både* årets metod och de föregående årens metod innebär att man gör en *uppskattning* av rikets totala kostnader och dess fördelning på olika kommunkategorier.

Tidigare är beräknade man bidragsutnyttjandegraden för några kommuner inom en kommunkategori och antog att de övriga inom samma kategori hade samma kvot. För att få rikets totala kvot viktade man sedan respektive kommunkategori med deras andel av den totala flyktingmottagningen. Metoden innebar att man indirekt antog att åldersfördelningen hos de mottagna flyktingarna är samma för alla kommuner inom en kategori, eftersom de olika kostnadsslagen är åldersberoende. Man antar också att den genomsnittliga kostnaden för respektive kostnadsslag är lika inom respektive kommunkategori. Det fanns således två källor som kunde ge upphov till fel. En tredje, mera fundamental felkälla, är att urvalskommunerna kan ha mätt olika saker, trots de anvisningar och definition av respektive kostnadsslag som fanns. I vissa fall kan man misstänka att så skett, eftersom spridningen av de genomsnittliga kostnaderna mellan enkätkommunerna kunde vara mycket stor.

Årets beräkning räknar på den faktiska åldersfördelningen inom varje kommun, men med samma genomsnittliga⁵ kostnad för respektive kostnadsslag för alla kommuner. Det inne-

5 Observera att vi beräknat genomsnittet på olika delar av flyktingkontingenten, t.ex., den genomsnittliga kostnaden för barnomsorg beräknas per barn, medan den genomsnittliga kostnaden för sysselsättningsåtgärder beräknas per vuxen.

bär att vi undviker felkällan med åldersfördelningen, eftersom vi gör en totalundersökning och inte enbart ett urval⁶. Däremot har vi en felkälla i och med att vi också utnyttjar de genomsnittliga kostnaderna för de olika kostnadsslagen, precis som vid tidigare metod. Till exempel fångar vi inte upp eventuella stora förändringar som skulle kunnat ske i något kostnadslag, för någon kommunkategori. Problemet med mätfel kvarstår också, eftersom vi utnyttjar tidigare års siffror för att skatta de trender eller genomsnittssiffror som är utgångspunkten för årets beräkningar. Vi har för de kostnadslag där misstanken om mätfel är stor strukit extremvärdena i båda ändarna, vilket antagligen ökar precisionen vid beräkningen av det »riktiga« genomsnittliga värdet.

Vår bedömning är att tillförlitligheten vad gäller årets metod är lika stor som tidigare år.

Det är tveksamt om man i framtida kostnadsuppföljningar kan utnyttja beräkningarna för tidigare års flyktingkontingenter, som ju täcker kostnader under perioden 1991 tom 1997. En kommande uppskattning av 1997 års flyktingkontingent kommer att täcka perioden 1997 till 2000, dvs. endast marginellt beröra den period över vilken det finns ett enkätmaterial att utnyttja. Möjligtvis kan man i framtiden enbart undersöka socialbidragskostnadernas relation till statsbidragen och mera schablonmässigt lägga till övriga kostnader. Ett bättre alternativ är att utveckla den kommunala finansstatistiken så att den medger att ett års kontingents kostnader kan utläsas. Möjligheterna att göra detta utreds för närvarande av Svenska kommunförbundet och Integrationsverket.

Avslutningsvis vill vi kommentera problemen med att använda registerdata även för kostnadsposter utöver försörjning. I och för sig redovisar kommunerna sina kostnader för sfi, administration för flyktingmottagning och introduktion i den kommunala finansstatistiken, men dessa kostnader är kommunens totala kostnader och »belastar« inte bara 1995 års flyktingkontingent. En kommuns utgifter för flyktingadministrationen år 1998, till exempel, belastar flyktingkontingenterna för respektive 1995, 1996, 1997 och 1998 års mottagning. Att ta siffran rakt av innebär att man riskerar att hamna rejält fel. Det är då bättre att utgå från de skattningar som gjorts i tidigare uppföljningar och korrigera dessa.

6 Vid jämförelsen av bidragsutnyttjandegraden de olika åren längre fram i rapporten, beräknar vi även utfallet på de gamla enkätkommunerna för att jämföra med tidigare års utfall. Metoderna ger ungefär samma resultat.

1995 års flyktingkontingent

Intäkter

Av de 274 kommuner som berörs av mottagandet av 95 års flyktingkontingent, redovisar samtliga (utom en) statsbidragsintäkter av det ena eller andra slaget. I tabell 3 redovisas kommunernas totala intäkter för flyktingkontingenterna mottagna respektive år från år 1992 till och med år 1995. För statsbidragen gäller att endast ett av dem, grundersättningen, har karaktär av ett engångsbelopp. Övriga bidrag »följer« flyktingen och utbetalas till den kommun där flyktingen är skriven. Vid redovisningen nedan visas samtliga statsbidrag för 95 års kontingent under hela perioden 1995 till och med 1998. För åren 1992–1994 redovisas endast den procentuella fördelningen av intäkterna, eftersom undersökningssiffrorna dessa år bara täcker urvalskommunernas intäkter. Av tabellen framgår att enligt Integrationsverkets uppgifter har kommunerna mottagit drygt 2,6 miljarder kr för 1995 års flyktingkontingent. Det motsvarar cirka 171 tkr per flykting som mottogs första gången i en kommun 1995. Räknat per flykting som mottogs år 1995 och som var boende i någon kommun 30 november 1998, dvs. tre år senare, så är siffran cirka 178 tkr per flykting.

Det kan vara svårt att se trender i denna tabell, eftersom förekomsten av stimulansbidrag eller ej gör att man inte jämför samma saker mellan åren. Men en intressant trend är den ökande andelen av ersättningen för särskilda kostnader för äldre, sjuka och funktionshindrade, vars andel från 1994 mera än fördubblades.⁷ I huvudsak beror trenden dels på ändrade regler för dessa bidrag, dels att andelen äldre ökat. Vidare påverkar antalet mottagna flyktingar andelsfördelningen år från år. Grundersättningen, som ju inte varierar med antalet mottagna, spelar en större roll vid liten invandring (som år 1995) än vid perioder med stor invandring (åren 1992–1994).

⁷ Om man bortser från stimulansbidraget 1994 så ökar andelen för ersättning till äldre/handikappade från cirka 7 procent.

Tabell 3

Kommunernas totala statsbidragsintäkter för 1995 års flyktingmottagning och deras fördelning. För flyktingkontingenterna åren 1992 till och med 1994 redovisas de särskilda urvalskommunernas fördelning. Storleken på den extraordinära ersättningen är en uppskattning, gjord av Integrationsverket.

Intäkt	Mottagna 1995, Kr (Tkr)	1995 %	1994 %	1993 %	1992 %
Schablonersättning	2 053 858	78	77	81	86
Grundersättning	117 907	4	1	2	2
Ers för äldre/sjuka	349 046	13	6	6	4
Ers för ensamma barn	42 228	2	1	2	2
Extraordinär ersättning	66 709	3	1	3	6
Stimulansbidrag			14	7	
SUMMA	2 629 748	100	100	100	100

Källa: Integrationsverket samt, för perioden fram till år 1995, Statens invandrarverk.

Schablonersättningen

Schablonersättningen utbetalades, från och med juni 1994, med ett halvt belopp till den första mottagningskommunen. Om flyktingen bodde kvar i kommunen i mer än sex månader utbetalades ytterligare en kvarts schablonbelopp, och ytterligare ett kvarts belopp om flyktingen bodde kvar i mer än 12 månader. Vid flyttning fördelades utbetalningen till den nya kommunen på samma sätt. Dessa utbetalningsregler innebar en något större följsamhet mellan kommunernas intäkter och kostnader för flyktingmottagningen, jämfört med tidigare system.

Schablonersättningen per mottagen flykting har under undersökningsperioden uppgått till följande belopp:

	1995	1996	1997	1998	1999
Vuxna	147 200	150 900	151 400	151 900	151 900
Barn	90 300	92 600	92 900	93 200	93 200

Ersättningsnivåerna har med andra ord vuxit mycket litet över perioden, inte ens i takt med inflationen.

Schablonersättningen för 1995 års flyktingkontingent har utbetalats med drygt 2 miljarder kronor eller cirka 78 procent av samtliga intäkter. Om man bortser från stimulansbidragen så har schablonersättningens andel av intäkterna legat mellan 86 och 90 procent under den föregående perioden, men med ett fall år 1995 till 78 procent. Schablonersättningen räknat per förstagångsmottagen flykting ligger för 1995 års

kontingent på ca 134 tkr, vilket är helt jämförbart med tidigare flyktingkontingenter. Andelsförskjutningen beror således på andra faktorer än att utbetald generalschablon per flykting förändrats, se nedan.

Grundersättning

Grundersättningen var lika stor till varje kommun som hade överenskommelse med Invandrarverket om flyktingmottagning, oberoende av storleken på mottagningen.⁸

Kommuner med överenskommelse med Invandrarverket om flyktingmottagning för år 1995 erhöll en grundersättning på 441 600 kr, vilket var en ökning med 9 tkr, eller 2 procent, från föregående år. Grundersättningens andel av intäkterna har ökat från ca 2 procent till 5 procent, vilket helt förklaras av att antalet mottagna flyktingar minskade drastiskt under år 1995. De bidragsformer som är beroende av omfattningen på mottagningen, dvs. alla utom grundersättningen, minskar då både i absolut och relativ omfattning.

Särskild ersättning för äldre, sjuka och funktionshindrade

Ersättning för särskilda kostnader i form av utgivet bistånd enligt socialtjänstlagen, eller lagen om introduktionsersättning, samt ersättning för stöd och hjälp i boendet och färdtjänst utgör andelsmässigt 13 procent av kommunernas intäkter, vilket är en kraftig ökning från tidigare år. Det finns en ökande trend för dessa ersättningar. Detta kan förklaras med att åldersgränsen för vad som räknas som hög ålder, för äldre flyktingar, ändrades för de som mottogs från sista kvartalet 1993, från 60 år till 55 år. Det förklarar ökningen mellan åren 1993 och 1994. Ökningen mellan 1994 och 1995 måste således helt bero på en ökad andel äldre. Andelen av de kommunplacerade förstagångsmottagna år 1995 som var över 55 år, var ca 18 procent.

Ersättning för ensamma barn utan legal vårdnadshavare

37 av landets kommuner får ersättning för vård av ensamma barn i 1995 års flyktingkontingent. Denna vård kan organi-

⁸ Integrationsverket bildades 1 juni 1998 och övertog då ansvaret att träffa överenskommelser med kommuner.

seras i kommunala grupphem, vilka inte finns i särskilt många kommuner, eller familjehem och kommunalt ungdomsboende. Ersättningens andel har under alla år legat mellan 1 och 2 procent av samtliga intäkter. Av den totala ersättningen för ensamma barn utgår 26 643 tkr till kostnader för grupphem.

Kommunernas kostnader för ensamma barn är återsökningbara i sin helhet, så man kan lätt identifiera denna kostnadspost.

Kostnader

De kostnader som avses är de flyktingspecifika kostnaderna, dvs. merkostnader utöver normal verksamhet. Även för kostnaderna gäller att vi summerar kostnaderna under hela perioden 1995 till och med 1998.

Tre av de 274 kommunerna som deltar i arbetet med mottagningen av 1995 års flyktingkontingent redovisar inga kostnader överhuvudtaget. Det är kommuner som hade överenskommelse med Invandrarverket och som därför erhöll grundersättning, men som inte haft någon person som bosatt sig i kommunen. I något fall har kommunen ifråga haft sekundärinvandring som haft egenförsörjning och därför inte belastat socialbidraget, men kommunen har erhållit del av schablonersättningen.

Övriga kommuner har haft kostnader, vilka tillsammans överstiger kommunernas intäkter. Detta kommer att framgå längre fram. Låt oss kommentera de olika kostnadsslagen var för sig och samtidigt visa hur de beräknats.

Försörjningskostnader

Uppgifterna om kommunernas socialbidragsutbetalningar till de mottagnas hushåll under åren 1995–1998 har inhämtats från SCB:s socialbidragsregister.

Kostnadsslaget består av dels utbetalat socialbidrag enligt socialtjänstlagen, dels introduktionsersättning. Introduktionsersättningen utbetalas direkt till flyktingen baserat på närvaron i aktiviteter inom introduktionsprogrammet. Inte alla kommuner använder sig av introduktionsersättningar och de är (i detta sammanhang) relativt små. De samredovisas i SCB:s socialbidragsregister.

Av detta register framgår att den totala kostnaden för utlänningar mottagna år 1995 uppgår till 2 093 743 020 kr. Det innebär att enbart socialbidragskostnaderna för 1995

års flyktingkontingent motsvarar ca 80 procent av de statliga bidragen för flyktingmottagningen, vilket är en ökning från tidigare flyktingkontingenter där motsvarande andel varit drygt 60 procent.

Den genomsnittliga kostnaden per flykting som första-gångsplaceras i en kommun år 1995 är 136 365 kr/flykting.⁹ Motsvarande siffra i de föregående undersökningarna är för

1994 års kontingent:	117 444 kr/flykting
1993 års kontingent:	115 440 kr/flykting
1992 års kontingent:	114 593 kr/flykting

Från att ha ökat med en trend som ungefär motsvarar inflationstakten så sker för 1995 års flyktingkontingent en relativt kraftig ökning av socialbidragskostnaderna per flykting, motsvarande 16 procent av 94-ornas nivå.

Denna ökning beror antagligen på två faktorer. För det första innehåller 1995 års flyktingkontingent ovanligt många äldre, med mindre möjligheter till egenförsörjning. För det andra så sker det under den aktuella tidsperioden en betydande övervältring av tidigare statliga kostnader på kommunerna, på ett sätt som ökat socialbidragskostnaderna i kommunerna i betydande omfattning¹⁰. Särskilt stor var övervältringen genom de statliga besparingar som genomfördes år 1996. Exempel på statliga besparingar som ökade socialbidragskostnaderna var

- borttagandet av den statliga delen av bostadsbidraget
- höjda egenavgifter för medicin och sjukvård
- höjda egenavgifter för tandvård
- försämringar i studiestöd och utbildningsbidrag
- försämringar i möjligheterna att erhålla A-kassa och KAS
- sjukpenningförsämringar
- lägre barnbidrag
- borttagandet av statliga subventioner och bidrag till Allmännyttan, vilket höjde den allmänna hyresnivån.

Den exakta effekten på socialbidragskostnaderna för respektive flyktingkontingent är svår att beräkna, men Svenska kommunförbundets uppskattning är att kostnaderna ökade med ca 10 procent mellan 1996 och 1997 och med ytterligare ett par procent under år 1998. Det innebär att av de 16

⁹ Räkna man per kvarboende flykting 30/11 1998, så blir beloppet 141335 kr/flykting.

¹⁰ Denna övervältring diskuteras av Tapio Salonen i hans studie av övervältringseffekterna från 1997.

procent som socialbidraget per flykting ökar med för 1995 års kontingent, så kan 10 procent förklaras av övervältringseffekter genom den statliga besparingspolitiken¹¹. Resterande 6 procent beror sannolikt på den förändrade åldersstrukturen i flyktinggruppen.

Ökningen i socialbidragskostnaderna beror sannolikt *inte* på att flyktinggruppens arbetsmarknadsanknytning förvärrats under undersökningsperioden 1995–1998. Tvärtom sker en förbättring av invandrarnas sysselsättningsläge under 1998 och 1999. Tyvärr finns det ingen statistik som gäller respektive flyktingkontingent som kan visa detta, utan vi måste använda ganska grova kategorier för att illustrera arbetsmarknadsläget för de utrikes födda, se tabell 4.

I tabellen redovisas arbetsmarknadsläget för utrikes födda män med olika invandringsår¹². Av tabellen framgår att arbetskraftstalet (hur stor andel av populationen som står till arbetsmarknadens förfogande) för relativt nyanlända invandrare under 90-talet ligger på drygt 50 procent, att sysselsättningstalet (hur stor andel av populationen som är sysselsatt) är mindre än 40 procent och att den öppna arbetslösheten (dvs. den andel av arbetskraften som ej har sysselsättning) är större än 25 procent. Motsvarande siffror för kvinnorna är att arbetskraftstalet är ca 38 procent, sysselsättningstalet är 29 procent och arbetslösheten är 22 procent. Det är med andra ord ett mycket dåligt arbetsmarknadsläge för 90-talets invandrare, av vilka de flesta varit flyktingar.

Utvecklingen under 1990-talet sammanfattas på följande sätt i den rapport ur vilken statistiken är hämtad:

- Invandrare som kom *före år 1970* fick ett klart försämrat arbetsmarknadsläge, men det har skett en stabilisering efter år 1995.
- De invandrare som kom *under 80-talet* gick in i 90-talet med en låg sysselsättningsgrad och hög arbetslöshet och har inte förbättrat sin position under 90-talet.
- De invandrare som har kommit *under 90-talet* har hela tiden haft mycket låg sysselsättning och mycket hög arbetslöshet. Enligt rapporten har dock läget stabiliserats från och med mitten av 90-talet, i så måtto att arbetslösheten inte fortsätter att öka bland invandrare.

Ovanstående ger ingen riktigt bra skiljelinje mellan vilka

11 Om man räknar bort övervältringseffekten skulle det resultera i ett socialbidrag per mottagen flykting på ca 124 tkr, vilket motsvarar en ökning med ca 6 procent från 1994 års kontingent.

12 Motsvarande statistik finns även för utrikes födda kvinnor. Allmänt gäller om dem att de har en ännu sämre arbetsmarknadsanknytning än männen.

Tabell 4

Variabler för arbetsmarknadsläget. Gällande för män i åldersgruppen 16–64 år. Respektive mått är åldersstandardiserat så jämförbarhet med totalbefolkningen kan göras.

	Arbetskraftstal				Sysselsättningstal				Arbetslöshetstal			
	1987	1992	1995	1999	1987	1992	1995	1999	1987	1992	1995	1999
Totalbefolkning	85,7	84,4	80,3	79,5	84,1	79,2	73,5	74,8	1,9	9,1	7,7	5,9
Utrikes födda	78,6	74,1	67,3	68,3	75,7	65,1	54,7	58,4	3,6	12,2	18,7	14,6
Därav med invandringsår												
–1969	87,2	80,2			85,4	73,9			1,9	7,7		
1970–79	78,8	75,5	72,2	71,6	75,2	69,2	62,4	65,2	4,6	8,4	14,1	8,4
1980–83	73,3	75,3	74,3	71,9*	68,6	65,2	62,7	60,7*	6,2	13,4	15,6	15,4*
1984–87	55,5	70,9	72,8	71,9*	50,2	58,4	54,8	60,7*	9,6	17,7	24,6	15,4*
1988–92		58,4	60,2	66,8		43,9	39,9	53,4		24,7	33,7	19,8
1993–98				54,0				38,4				26,4

* innebär att hela kontingenten 1980–87 slagits samman.

Källa: Ekberg, Roth: *Arbetsmarknadspolitik för invandrare*, Rapport till Riksdagens Revisorer, maj 2000, ej publ.

invandrarkontingenter som drabbats hårdast av dålig arbetsmarknadsanknytning. Om arbetsmarknadsutvecklingen varit den enda förklaringsfaktorn till ökade socialbidragskostnaderna för 1995 års flyktingkontingent borde man sett en motsvarande ökning även för 1993 och 1994 års kontingenter. Eftersom detta inte skett ligger det närmare till hands att förklara ökningen av socialbidragskostnaderna för 95-orna med den kostnadsövertalning som ägt rum.¹³

Sammanfattningsvis kan man säga att kommunernas socialbidragskostnader (inklusive introduktionsersättningen) per flykting ökar kraftigt för 1995 års flyktingkontingent. Ökningen motsvarar 16 procent per flykting där 10 procent beror på statens övertalning av kostnaderna på kommunerna och 6 procent beror på en ökad andel äldre i kontingenten.

Ensamma barn

Dessa kostnader avser underåriga barn som anländer till Sverige utan vårdnadshavare. Kostnaderna är återsöknings-

¹³ En möjlig tolkning av arbetsmarknadsstatistiken är att ökningen av socialbidragskostnaderna borde kulminera med 1995-års flyktingkontingent. Av genomgången av 1996 års kontingent nedan framgår att detta inte stämmer exakt. Socialbidragen per mot-tagen flyktingen 1996 ökar något från ca 137 tkr till ca 140 tkr per flykting.

bara i sin helhet¹⁴ och täcks av det speciella statsbidrag som diskuterades i det föregående avsnittet om intäkter. Det innebär att detta statsbidrag samtidigt är en bra uppskattning av kostnaderna för ensamma barn. För 1995 års flyktingkontingent uppgick beloppet till 42 227 tkr.

Kostnader för svenskundervisning

Enligt Skolverkets hemsida har kommunernas genomsnittliga kostnader för grundläggande vuxenutbildning och svenska för invandrare (Sfi) utvecklats enligt tabell 5.

De föregående undersökningarna av respektive flyktingkontingent har visat att den genomsnittliga kostnaden i urvalskommunerna för 1994 års flyktinggrupp var 34 tkr/elev och för 1993 års kontingent 25 tkr/elev. Båda dessa år var spridningen runt dessa medelvärden liten, med undantag av ett par extremvärden där det uppenbarligen förelåg mätfel.

Det är rimligt att använda ovanstående tabell som utgångspunkt för uppskattningen av kostnaden per elev under perioden 1995–1998. Vi har gjort det på följande sätt:

1995 års flyktingkontingent hade sin huvudsakliga undervisning under åren 1995 och 1996. Ett ovägt medelvärde av kostnaderna per elev var då 29 925 kr, vilket blir den siffra som vi kommer att använda.

För 1996 års kontingent är det åren 1996 och 1997 som är intressanta, och där är motsvarande ovägda medelvärde 32 825 kr, vilket vi kommer att använda för denna kontingent.

Tabell 5

Kommunernas genomsnittliga totala kostnader per heltidsstuderande elev för grundläggande vuxenutbildning respektive svenska för invandrare (Sfi).

År	Grundläggande vuxenutbildning (Gruv)	Svenska för invandrare (Sfi)
1998	33 200	33 100
1997	34 000	33 500
1996	34 600	29 200
1995	34 700	21 200

Källa: Skolverkets hemsida, våren 2000.

14 Undantaget kostnaderna för barnens gode män.

Tyvärr har vi inga uppgifter på antalet elever som kommer från respektive flyktingkontingent. Tidigare undersökningar har visat att antalet personer som deltagit i sfi/gruv-undervisningen utgjort cirka 75 procent av antalet flyktingar över 16 år i flyktingkontingenten. Det finns inga indicier på att detta förhållande skulle ha ändrats. Totalt antal förstagångsmottagna flyktingar i kommunerna år 1995 var 15 354, varav 5 111 var under 16 år. 75 procent av den återstående gruppen blir 7 682 personer. Den totala kostnaden för svenskundervisning för 1995 års flyktingkontingent kan därför uppskattas till

$$7\,682 \times 29,92 = 229\,883 \text{ tkr.}$$

Kostnader för barnomsorg och skolundervisning

Med denna kostnadspost avses endast kommunernas flyktingsspecifika kostnader inom barnomsorgen respektive skolan, till exempel i form av extra personal och resurser, dvs. merkostnader utöver den genomsnittliga kostnaden för att bedriva barnomsorg respektive skolundervisning.

Här är vi tvungna att nyttja tidigare års redovisningar av urvalsundersökningarna. Ett problem med dessa kostnadsposter, till skillnad mot kostnaderna för sfi, är att det är en mycket stor spridning mellan kommunerna. Detta illustreras med hjälp av undersökningen för 94 års flyktingkontingent, se diagram 1 nästa sida. Medelvärdet för de 41 kommunernas kostnader är 35,4 tkr/barn men spridningen är mycket stor (standardavvikelsen är 25,4 tkr). Bilderna för de föregående åren är likartade, varför vi inte redovisar dessa.

De föregående årens kostnadsmätningar i urvalskommunerna utföll enligt tabell 6 nedan.

Det finns således en nedåtgående trend i kostnaderna per

Tabell 6

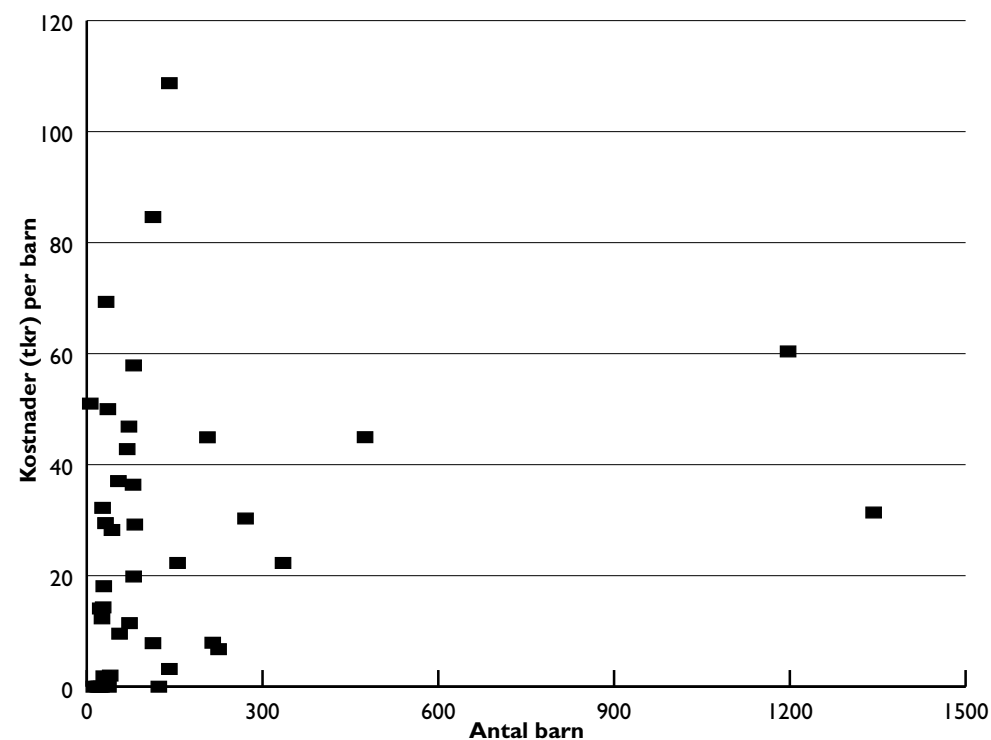
Kommunernas flyktingsspecifika barnomsorgs- och skolundervisningskostnader, tkr/barn, för urvalskommunerna åren 1992–1994.

Mottagningsår	Flyktingbarn, tkr	Barnomsorg, tkr	Skola, tkr	Totalt	Kostnad per barn, tkr
1994	6 165	75 033	143 093	218 126	35,38
1993	2 193	33 507	44 655	78 162	35,64
1992	1 542	30 074	31 398	61 472	39,82

Källa: Statens invandrarverk

Diagram 1

Kommunernas flyktingspecifika barnomsorgs- och skolundervisningskostnader, tkr/barn, för 1994 års urvalskommuner.

Källa: Statens invandrarverk

flyktningbarn, men spridningen runt denna trend är stor. En enkel linjär regression på alla observationerna resulterar i en skattning motsvarande 33,13 tkr/barn för 1995 års flyktningkontingent, vilket blir den siffra som vi kommer att använda. Skälet till att den nedåtgående trenden kan förväntas ha fortsatt är att det under den aktuella perioden skett besparingar inom den kommunala barnomsorgen framför allt genom att personaltätheten i barngrupperna minskat. Men det finns, som framgått av ovanstående, stor osäkerhet förknippad med denna skattning.¹⁵

Det innebär att uppskattningen av de flyktingspecifika merkostnaderna för barnomsorg och skolundervisning av 1995 års flyktningkontingent blir

$$33,13 \times 5\,111 = 169\,327 \text{ tkr}$$

¹⁵ Att ta bort extremvärdena innan man gör trendberäkningen påverkar inte resultatet i nämnvärd omfattning.

Tolkkostnader

Tolkkostnaderna har i tidigare undersökningar varit en svår-uppskattad post eftersom tolkinsatserna under ett år riktas till flera årskontingenter. Denna kostnadspost har haft en sjunkande andel över åren, vilket delvis förklaras av att det är ett område som utsatts för besparingar. En annan förklaring kan vara att det är ett område där det finns stordriftsfördelar, så att kostnaderna per flykting inte ökar i samma proportion som antalet flyktingar. Antagligen är denna stordriftseffekt inte stor, i huvudsak därför att tolkningsverksamheten oftast sker individuellt. Men om mottagningen minskar, som den gör år 1995, så organiseras tolkningen på annorlunda sätt än tidigare, och kostnaderna per flykting minskar.

Utvecklingen av denna kostnadspost framgår av tabell 7 nedan.

Det finns således en nedåtgående trend i tolkkostnaderna per flykting. Spridningen runt denna trend är mycket liten. En enkel linjär regression på alla observationerna resulterar i en skattning motsvarande 2,43 tkr per flykting för 1995 års flyktingkontingent, vilket blir den siffra som vi kommer att använda. Den osäkerhet som är förknippad med denna skattning beror dels på hur stark kommunernas spariver är på detta område dels hur starka de diskuterade stordriftseffekterna är.

Det innebär att uppskattningen av kommunernas tolkkostnader för 95 års flyktingkontingent blir

$$2,43 \times 15\,354 = 37\,310 \text{ tkr}$$

Kostnader för sysselsättningsåtgärder

Med sysselsättningsskapande åtgärder avses endast kommunernas insatser, inte arbetsförmedlingarnas insatser. Även för detta kostnadsområde gäller, precis som för barnomsorgen

Tabell 7

Kommunernas tolkkostnader, tkr per flykting, för urvals-kommunerna åren 1992–1994.

Mottagningsår	Antal flyktingar	Tolkkostnader tkr	Kostnad per flykting, tkr
1994	17 762	55 794	3,14
1993	6 529	28 413	4,35
1992	4 782	21 802	4,55

Källa: Statens invandrarverk

Tabell 8

Kommunernas kostnader för sysselsättningskapande åtgärder, tkr per vuxen flykting, för urvalskommunerna åren 1992–1994.

Mottagningsår	Kostnad för sysselsättningsåtgärder, tkr	Antal mottagna flyktingar över 16 år	Kostnad per flykting, tkr
1994	123 054	11 597	10,61
1993	52 693	4 330	12,17
1992	32 754	3 240	10,10

Källa: Statens invandrarverk

och skolan, att kommunernas utgifter per flykting varierar avsevärt. Det avspeglar sannolikt olika arbetssätt kring flyktingintroduktionen i kommunerna, där arbetsförmedlingens medverkan och kostnadsansvar kan vara olika. Några kommuner kan också ha speciellt EU-stöd för att arbeta med arbetsmarknadsintroduktionen av flyktingarna. De stora skillnaderna kan kanske också avspegla olika ambitionsnivåer. Som exempel på den stora spridningen mellan kommunerna, kan nämnas från 1994 års mottagning att Malmös kostnader per vuxen flykting var 2,7 tkr medan motsvarande siffra för Göteborg var 17 tkr.

Utvecklingen av denna kostnadspost framgår av tabell 8 ovan.

Det finns således en svagt ökande trend i kostnaderna för sysselsättningsåtgärder per flykting över 16 år, men spridningen runt denna trend är mycket stor. Medelvärde över perioden ligger på 10,88 tkr per vuxen flykting, vilket blir den siffra som vi kommer att använda för 95 års flyktingkontingent. Men det finns, som framgått av ovanstående, en stor osäkerhet förknippad med denna skattning.

Det innebär att vi för 95 års flyktingkontingent uppskattar kommunernas kostnader för sysselsättningsåtgärder till

$$10,88 \times 10\,243 = 111\,444 \text{ tkr.}$$

Kostnader för administration, mottagning och introduktion

Från och med uppföljningen av 1994 års flyktingkontingent redovisas dessa kostnadslag under en rubrik, eftersom det föreligger svårigheter att särskilja dem. Deras andel av samt-

liga kostnader har varit relativt konstant (ca 9 procent) över perioden 1991–1994. Det innebär att dessa kostnadsslag i första hand inte beror på grundersättningens storlek, som ju är det statsbidrag som ska täcka kommunernas grundläggande organisation, utan att de beror på omfattningen av invandringen.

Tidigare års utvärderingar uppvisar en likartad bild för dessa kostnadsslag. Varje år finns ett fåtal kommuner som har antingen extremt små kostnader per mottagen flykting eller extremt höga kostnader, men att samtliga övriga kommuner ligger mycket nära den genomsnittliga nivån.¹⁶ »Extremkommunernas« avvikelser beror sannolikt på skillnader i organisation inom kommunen.

Om man i 1994 års material tar bort de tre extremvärdena i vardera ände av kommunurvalet och skattar standardavvikelsen kring medelvärdet 14 tkr per flykting får man beloppet 4,5 tkr¹⁷, vilket måste betraktas som en liten spridning. Detta visar att det är rimligt att utgå från tidigare års genomsnittliga nivå vid en skattning av nivån för 1995 års mottagning. Utvecklingen av den genomsnittliga kostnaden för dessa kostnadsslag framgår av tabell 9.

Tar man genomsnittet för de tre årens utfall så får man beloppet 15,1 tkr/flykting, dvs. en liten ökning från 1994 års mottagning. Detta är antagligen en realistisk siffra eftersom det sannolikt finns stordriftsfördelar i administrationen, vilket bör innebära att vid en expansion (som under 1994) så sjunker kostnader per flykting, och vid en neddragning (som under 1995) så borde kostnaden per flykting öka.

Det innebär att vi för 1995 års flyktingkontingent upp-

Tabell 9

Kommunernas kostnader för administration, mottagning och introduktion, tkr/kvarboende flykting, för urvals kommunerna 1992–1994.

Mottagningsår	Antal kvarboende	Kostnad adm., tkr	Kostnad per flykting, tkr
1994	19 891	280 960	14,1
1993	7 688	133 636	17,4
1992	5 995	83 709	13,9

Källa: Statens invandrarverk

¹⁶ För en illustration av detta, se t. ex. redovisningen av 1994 års uppföljningskommuner.

¹⁷ I hela materialet är standardavvikelsen 8,3 tkr.

skattar kommunernas kostnader för administration, mottagning och introduktion till

$$15,1 \times 14\,814 = 223\,691 \text{ tkr.}$$

Kostnader för genomgångsbostäder

Detta kostnadsslags andel av de totala kostnaderna har minskat för varje årskontingent i de föregående undersökningarna. Detta har uppfattats som att kommunerna har haft allt mindre behov av genomgångsbostäder. Numera finns dessa kostnader inte kvar, annat än i någon enstaka kommun. Hur snabb denna process varit under undersökningsperioden åren 1995-1998 har vi ingen information om. Ett rimligt sätt att hantera denna kostnadspost är att antaga att den trendmässiga minskningen av kostnaderna per flykting under perioden 1992 till 1994 även fortsätter under 1995. Kostnaden för genomgångsbostäder per förstagångsplacerad flykting har utvecklats på följande sätt:

1992:	6,1 tkr/flykting
1993:	4,7 tkr/flykting
1994:	2,8 tkr/flykting

En enkel linjär trend ger för 1995 års kontingent kostnaden 1,1 tkr/flykting, vilket blir den uppskattning som vi kommer att använda.

Det innebär att vi för 1995 års flyktingkontingent uppskattar kommunernas kostnader för genomgångsbostäder till

$$1,1 \times 15\,354 = 16\,889 \text{ tkr.}$$

Övriga kostnader

Detta är sådana flyktingspecifika kostnader som inte kan redovisas under något annat kostnadsslag, till exempel kostnader för färdtjänst, hemtjänst samt kostnader för kontaktnätsverksamhet. Dessa kostnader har för flyktingkontingenterna 1991-1994 utgjort 1,5-2 procent av de totala kostnaderna. Utvecklingen har sett ut enligt följande:

1992:	3,3 tkr/flykting
1993:	3,6 tkr/flykting
1994:	2,6 tkr/flykting

Ett enkelt genomsnitt av dessa belopp är 3,2 tkr/flykting vilket vi kommer att använda för 1995 års kontingent.

Det innebär att vi för 95 års flyktingkontingent uppskattar kommunernas kostnader för övriga kostnader till

$$3,2 \times 15\,354 = 49\,133 \text{ tkr.}$$

Totala kostnader och dess fördelning

I tabell 10 sammanställs resultatet av dels registeruppgifterna dels uppskattningar av kommunernas flyktingspecifika kostnader för 1995 års flyktingkontingent. De sammanlagda kostnaderna motsvarar cirka 3 miljarder kronor.

Kostnaderna motsvarar 194 tkr per flykting som mottagits första gången i en kommun under år 1995. Motsvarande för föregående år var (i uppföljningskommunerna):

1994:	178 tkr/flykting
1993:	184 tkr/flykting
1992:	186 tkr/flykting
1991:	178 tkr/flykting

Kostnaderna per mottagen flykting har således legat mellan 180–185 tkr under 90-talets första hälft. Mönstret bryts för flyktinggruppen mottagna år 1995, där man kan se en relativt kraftig ökning av kostnaderna från tidigare. Denna ökning beror uteslutande på en ökning i socialbidragskostnaderna (inklusive introduktionsersättningen), vilket kommenteras under avsnittet om kostnader för försörjning ovan.

Tabell 10

Flyktingspecifika kostnader för flyktingkontingenten mottagen år 1995. Procentuell fördelning av kostnaderna för flyktingkontingenterna åren 1991–1994.

Kostnadslag	1995, tkr	1995,%	1994	1993	1992	1991
Försörjning	2 093 743	70	65	61	61	61
Ensamma barn	42 228	1	1	2	2	1
Svenskundervisning	229 883	8	10	9	10	9
Barnomsorg och skolundervisning	169 327	6	7	7	6	6
Tolkkostnader	37 310	1	2	2	2	3
Sysselsättningsåtgärder	111 444	4	4	4	4	3
Adminst.- mottagn.- och introduktionskostnader	223 691	8	9	11	9	9
Genomgångsbostäder	16 889	1	2	2	3	6
Övriga kostnader	49 133	2	1	2	2	2
Summa	2 973 647	100	100	100	100	100

Källa: Statens invandrarverk, SCB:s socialbidragsregister.

Bidragsutnyttjandegraden

Tidigare undersökningar har sammanfattats genom begreppet bidragsutnyttjandegrad, varmed avses kvoten mellan kommunernas flyktingspecifika kostnader och samtliga statsbidrag för flyktningmottagningen.¹⁸ Denna har utvecklats på följande sätt över tiden, se tabell 11 nedan.

För det totala flyktningmottagande under perioden 1992-1994 kan man beräkna kostnadsresultatet för landets kommuner till minus 44 miljoner kronor, vilket jämfört med de totala kostnaderna för flyktningkontingenterna 1992-1994 är ytterst marginellt. Detta kommenteras så här i 1994 års uppföljning av mottagna flyktingar:

»Sammanvägt med stimulansbidraget inräknat kan alltså landets kommuner anses fått kostnadstäckning för flyktningmottagande vid avstämningen 3,5 år efter flyktingarnas mottagande.«¹⁹

För 1995 års flyktningkontingent ökar det kommunala kostnadsunderskottet under 90-talet med ca 350 miljoner kr. Därmed håller knappast den slutsats som återges i citatet ovan. Istället kan man hävda att det skett en försämring för kommunerna under senare delen av 90-talet: statsbidragen för flyktningmottagandet täcker inte längre kommunernas kostnader. De skulle behöva öka med drygt 10 procent för

Tabell 11

Kommunernas bidragsutnyttjandegrad för de olika flyktningkontingenterna 1992-1995.

	1995	1994	1993	1992
Uppföljningskommunerna, exklusive stimulansbidrag		120	125	129
Skattat för hela riket, exklusive stimulansbidrag	113	109	117	114
Uppföljningskommunerna, inklusive stimulansbidrag		101	116	129*
Skattat för hela riket, inklusive stimulansbidrag	113*	91	107	114*

* innebär att inga stimulansbidrag utgått.

Källa: Statens invandrarverk samt tabell 3 och 10

18 Kvoten multipliceras sedan med 100.

19 *Resurser på flykt*, Statens invandrarverk 1994

att kommunerna ska få full kostnadstäckning. Försämringen i kommunernas bidragsutnyttjandegrad beror på att socialbidragskostnaderna ökar i första hand beroende på kostnadsö-
 vervältringar från staten och i andra hand på en större andel äldre flyktingar.

Bidragsutnyttjandegrad för kommuntyper

Vi har beräknat bidragsutnyttjandegraden för samtliga 274 kommuner som berörs av 1995 års flyktingkontingent. Vi redovisar utfallet för olika kommuntyper, genom att utnyttja den indelning som Kommunförbundet gör av landets kommuner. De använder sig av indelning i nio kommuntyper.²⁰ För var och en av dessa kommuntyper har vi också beräknat den sammanlagda bidragsutnyttjandegraden, som ett viktigt genomsnitt av alla kommuner som ingår i kommuntypen. Resultatet framgår av tabell 12, nästa sida.

Resultatet uppvisar stora likheter med föregående års beräkningar, men det finns en del nya intressanta tendenser. För det första gäller att de kommunkategorier som tidigare haft större kostnader än intäkter, ytterligare försämrar sina positioner: deras bidragsutnyttjandegrad ökar jämfört med 1994-års kontingent.²¹ Det gäller storstäderna och deras för-

20 Svenska kommunförbundets indelning av landets kommuner:

Storstad: kommun med folkmängd som överstiger 200 000 invånare

Förortskommun: kommun som är förort till storstad med utpendling över 50 procent av förvärsarbetande eller 25 procent av utpendling till storstad

Större stad: kommun med tätortsgrad över 70 procent, med minst 50 000 invånare samt med mindre än 40 procent sysselsatta i industrin

Medelstor stad: kommun med tätortsgrad över 70 procent, med mellan 20 000 och 50 000 invånare samt med mindre än 40 procent sysselsatta i industrin

Industrikommun: kommun med mera än 40 procent sysselsatta i industrin och som ej är glesbygdskommun

Landsbygdskommun: kommun med tätortsgrad under 70 procent samt med mera än 8,7 procent sysselsatta inom jord- och skogsbruk och som ej är glesbygdskommun

Glesbygdskommun: kommun med mindre än 20 000 invånare och mindre än 5 invånare per km²

Övrig större kommun: övriga kommuner med 15 000 till 50 000 invånare

Övrig mindre kommun: övriga kommuner med mindre än 15 000 invånare

21 Undantaget de medelstora städerna, vars bidragsutnyttjandegrad sjunker.

Tabell 12

Bidragstjänstnyttjandegraden för olika kommuntyper, enligt Svenska kommunförbundets definition. 1995 års flyktingkontingent gäller samtliga 274 kommuner som berörs av flyktingmottagandet. Perioden 1992–1994 visar endast uppskattningen av respektive kommunkategori, utifrån resultatet i urvalskommunerna. Siffran inom parenteserna under 1995 års kontingent visar standardavvikelseerna inom respektive kommuntyp.

Kommun- typ	Antal inom gruppen	Bidragstjänst- nyttjandegrad 1995	1994	1993	1992
Alla	274	113	120	125	127
Storstäder	3	143 (19)	134	141	148
Förorts-kommuner	33	120 (26)	106	103	112
Större stad	24	120 (17)	114	121	118
Medelstor stad	41	106 (17)	112	115	108
Industrikommun	53	86 (24)	92	92	91
Landsbygds-kommuner	29	89 (24)	91	107	88
Glesbygds-kommuner	20	80 (42)	100	103	94
Övriga större kommuner	31	96 (20)	99	134	117
Övriga mindre kommuner	39	85 (22)	81	101	71

Källa: Statens invandrarverk och för 1995 beräkningar av Lars Andersson, Växjö universitet.

ortskommuner samt de större städerna. I själva verket blir storstädernas förorter och de större städerna alltmera lika storstäderna.

För det andra gäller att de kommuner som för 1994-års kontingent hade större intäkter än kostnader för flyktingmottagningen får överskott även för 1995-orna. För de flesta kommuner inom denna kategori gäller dessutom att storleken på överskottet ökar, relativt sett.²²

Försämringen av bidragstjänstnyttjandegraden för 1995-års flyktingkontingent är med andra ord relativt allmän, dvs. gäller det flesta kommunkategorier. Försämringen är extra stor för storstäderna och deras förorter samt de större städerna.

När man ska diskutera vilka faktorer det är som avgör nivån på en kommuns bidragstjänstnyttjandegrad för 95 års flyktingkontingent, så är den avgörande faktorn i vad mån man tar emot sekundärflyktingar eller ej. Graden av flyktingarnas socialbidragsberoende avgör nivån på bidragstjänstnyttjandegraden. Det verkar inte heller som om flyktingarna förbättrar sin arbetsmarknadsanknytning genom omflyttningar inom landet. Den förändring som gjorts i utbetalningen av schablonbidraget, dvs. att det ska följa flyktingen tydligare, spelar antagligen roll, men inte tillräckligt stor roll.²³

22 Undantaget övriga mindre kommuner.

23 Den stora förändringen av utbetalningsrutinerna av schablonersättningen gjordes för flyktingar mottagna efter 1 januari 1996.

För att illustrera betydelsen av sekundärflyttningarna har vi beräknat kvoten mellan kvarboende i kommunen 30/11 1998 och förstagångsmottagna under 1995. En kvot större än 1 betyder att kommunen har en nettosekundärflyttning av flyktingar från 1995 års kontingent, en kvot mindre än 1 betyder att det finns en nettosekundärflyttning från kommunen.

Resultatet framgår av tabell 13.

Tabellen illustrerar tydligt slutsatsen att sekundärflyttningarna fortfarande är mycket viktiga för att förklara storleken på kommunens bidragsutnyttjandegrad. Det är ett närmast perfekt samband mellan storleken på bidragsutnyttjandegraden å ena sidan och graden av kvarboende å andra sidan.

Tabell 13

Sambandet mellan bidragsutnyttjandegraden i olika kommuntyper samt kvoten mellan kvarboende flyktingar 30 november 1998 och förstagångsmottagna under 1995.

Kommuntyp	Bidragsutnyttjandegrad, 1995 års mottagna	Kvarboende delat med förstagångsmottagna
Storstäder	143	1,91
Förorter	120	1,22
Större städer	120	1,08
Medelstora städer	106	0,89
Industrikommuner	86	0,85
Landsbygdskommuner	89	0,67
Glesbygdskommuner	80	0,35
Övriga, stora kommuner	96	0,73
Övriga, små kommuner	85	0,75

Källa: Integrationsverket

1996 års flyktingkontingent

Inledning

För 1996 års flyktingmottagning inträffar två stora förändringar gentemot 1995 års mottagning. För det första så minskade flyktingmottagandet från drygt 15 000 till drygt 7 000 personer, dvs. mer än en halvering. Det får konsekvenser då man ska jämföra kommunernas kostnader de båda åren: utfallet år 1996 präglas av att flera (små) kommuner tar emot en mycket liten volym flyktingar eller inga alls, fastän de har överenskommelse med Invandrarverket. Det betyder att det kommer att finnas flera (små) kommuner som har en mycket låg bidragsutnyttjandegrad, dvs. att de statliga bidragen kommer att vara betydligt högre än kommunernas kostnader. Det gör jämförelsen mellan de båda årens flyktingkontingenter svår.

Den andra stora förändringen som inträffade var att reglerna för bidragsutbetalningar för schablonersättningen ändrades för samtliga flyktingar mottagna under år 1996. De nya reglerna innebar att 20 procent av schablonbeloppet utbetalades till den kommun där flyktingen var förstagångsmottagen. Därefter utbetalades 10 procent var tredje månad till den kommun där flyktingen var skriven. De nya reglerna innebär att schablonintäkten följer flyktingen under de första två åren, vilket borde resultera i att bidragsutnyttjandegraden sjunker för de kommuner som tidigare tagit emot många sekundärflyktingar, och öka för de kommuner som tidigare inte tagit emot sekundärflyktingar. Skillnaden i kostnads-täckningen mellan landets kommuner, vilket tidigare i stor utsträckning berott på sekundäromflyttningen, kan således förväntas minska.

Tyvär är förutsättningar så olika mellan åren 1995 och 1996 att det kommer att bli svårt att göra sådana jämförelser.²⁴ I själva verket *ökar skillnaderna* mellan kommunerna, men mera om det längre fram.

Däremot framgår det av tabell 1 att följsamheten i utbetalningen av schablonersättningen förbättras mellan 1995 och 1996 års flyktingkontingenter. För de sekundärflyktingar som

24 Se slutet av kapitlet för en jämförelse mellan de båda åren.

kommunerna tar emot får de schablonersättning vid 55,2 procent av fallen vid 1995 års kontingent, medan motsvarande siffra för 96-orna är 58,2 procent.

I övrigt kommer vi att beräkna kostnader på exakt samma sätt som vi gjort för 1995 års flyktingkontingent.

Intäkter

Kommunernas intäkter för flyktingmottagandet av 1996 års flyktingkontingent framgår av tabell 14.

Intäkterna motsvarar ca 165 tkr per mottagen flykting, vilket är en minskning från 172 tkr för 1995 års kontingent. Intäkterna har med andra ord minskat snabbare än flyktingmottagningen.

Det finns en förskjutning i de olika intäktslagens andel. Andelen äldre har minskat från ca 18 procent av alla mottagna 1995 till ca 11 procent av de som kom 1996. Vi finner en motsvarande förskjutning i den särskilda ersättningen för äldre, m.m.

Av den totala ersättningen för ensamma barn utgår 12 069 tkr för att täcka kostnaderna för grupphem.

Grundersättningen ökade ytterst marginellt till 452 700 kronor för varje kommun som hade överenskommelse med Invandrarverket om flyktingmottagande. Ökningen av dess andel 1996 av samtliga ersättningar beror dels på att ande-

Tabell 14

Kommunernas intäkter för flyktingar mottagna år 1996. Storleken på den extraordinära ersättningen är en uppskattning från Integrationsverket.

Intäktslag	Total intäkt under perioden 960101-991231 tkr	Andel % 1996	Andel % 1995
Schablonersättning			
inkl. sekundärinflyttade	953 415	81	81
Grundersättning	117 249	10	4
Särskild ersättning för äldre, sjuka och funktionshindrade	81 474	7	13
Ensamma barn	17 531	1	2
Extraordinär ersättning	12 819	1	3
Totalt	1 182 488	100	100

Källa: Integrationsverket

len för äldre, m.m. sjunker, dels att grundersättningen får större betydelse ju mindre mottagningen är. Detta eftersom den inte varierar med mottagningens storlek. Speciellt tydligt kommer detta att bli, vilket kommer att framgå längre fram i rapporten, i de kommuner där mottagningen är liten, dvs. de flesta små kommuner.

Kostnader

I tabell 15 sammanfattas uppskattningen av kommunernas kostnader för 1996 års flyktingkontingent. Kostnaderna uppgår till drygt 1,4 miljarder kronor, vilket motsvarar ca 198 tkr per mottagen flykting. Detta är en ökning från år 1995 då motsvarande belopp var 194 tkr. Men den kraftiga nivåskillnaden från perioden 1991-1994, då kostnaderna per mottagen flykting låg omkring 180 tkr, består. Återigen, precis som för 1995 års kontingent, sker ökningen av kostnaderna genom att utbetalningar av socialbidrag ökar.

Det innebär att kommunernas kostnader översteg deras intäkter med ca 242miljoner kr.

Vi använder samma metodik som för 95 års kontingent för att uppskatta de olika kostnadsposterna²⁵. Det innebär kortfattat att:

- Försörjningskostnader får vi från SCB:s socialbidragsregister
- Kostnader för ensamman barn är lika med kommunernas ersättning för ensamman barn i 96 års kontingent
- Kostnaderna för svenskundervisning²⁶ beräknas enligt formeln (mottagna - barn) x 0,75 x 32 825
- Kostnaderna för barnomsorg och skolundervisning, antalet barn x 33 130 kr
- Tolkkostnader, antal mottagna x 2 430 kr
- Sysselsättningsskapande åtgärder, beräknas enligt formeln (mottagna - barn) x 10 880 kr
- Administration, m.m., antalet kvarboende x 15 100 kr
- Genomgångsbostäder, antal mottagna x 1 100 kr
- Övriga kostnader, antalet mottagna x 3 200 kr.

Samma metod har använts då vi beräknar kostnader för respektive kommuntyp, se sid 20 ff..

25 Motiveringar till denna metodik och mera detaljerade beräkningar finns tidigare i rapporten.

26 Observera att denna kostnadspost är relativt sett högre än för 1995 års kontingent.

Tabell 15

Flyktingspecifika kostnader för flyktingkontingenten mottagen år 1996. procentuell fördelning av kostnaderna för flyktingkontingenterna åren 1991–1995.

Kostnadslag	1996	1996	1995	1994	1993	1992	1991
	tkr	%	%	%	%	%	%
Försörjning	1 006 138	71	70	65	61	61	61
Ensamma barn	17 531	1	1	1	2	2	1
Svenskundervisning	121 961	9	8	10	9	10	9
Barnomsorg och skolundervisning	73 383	5	6	7	7	6	6
Tolkkostnader	17 421	1	1	2	2	2	3
Sysselsättningsåtgärder	53 900	4	4	4	4	4	3
Adminst.- mottagn- och introduktionskostnader	102 740	7	8	9	11	9	9
Genomgångsbostäder	7 886	1	1	2	2	3	6
Övriga kostnader	22 941	2	2	1	2	2	2
Summa	1 423 900	100	100	100	100	100	100

Källa: Statens invandrarverk, SCB:s socialbidragsregister.

Som framgår av tabellen sker inte stora förskjutningar mellan de båda sista åren, vilket är naturligt med tanke på att vi använder samma metodik för att uppskatta respektive kostnadspost. Men det finns över perioden 1992–1996 en kraftig kostnadsförskjutning där socialbidragens andel ökat från cirka 60 procent till cirka 71 procent av samtliga kostnader. Det är också dessa ökningar i socialbidragen som skapar de stora kommunala underskotten, både för 95 års och 96 års flyktingkontingent. Låt oss därför kommentera försörjningskostnaderna ytterligare.

Socialbidragen för 1996 års kontingent motsvarar ca 140 tkr/flykting, vilket är en ökning från 137 tkr/flykting från 1995 års kontingent. Siffran är något förvånande eftersom två gynnsamma faktorer inträffade för 96-orna. För det första var andelen äldre betydligt mindre, vilket borde ha minskat socialbidragskostnaderna. För det andra så borde det alltmer gynnsamma arbetsmarknadsläget för flyktingarna slå igenom i form av minskade socialbidrag. Men den statliga kostnadsövervältringen på kommunernas socialbidragskostnader är ännu mera kännbar för 1996 års flyktingkontingent, eftersom övervältringarna är verksamma hela perioden 1996–1999. I nedanstående tabell har vi visat hur socialbidragskostnaderna skulle ha sett ut om inte den statliga kostnadsövervältringen ägt rum, se tabell 16.

Tabell 16

Socialbidragskostnaderna per mottagen flykting, respektive årskontingent, tkr/flykting, med och utan statens kostnadsövervältring av socialbidragskostnaderna på kommunerna.

	1992 års kontingent	1993 års kontingent	1994 års kontingent	1995 års kontingent	1996 års kontingent
Socialbidrag per flykting, tkr	115	115	117	137	140
Socialbidrag per flykting, utan kostnadsövervältring, tkr				124	126

Källa: Statens invandrarverk, SCB:s socialbidragsregister.

Utan kostnadsövervältringarna skulle kommunernas socialbidragskostnader haft en betydligt mindre kraftig ökning. Den ökning som man kan se för 95-orna beror sannolikt på att andelen äldre ökade detta år. Den höga nivån för 96-orna beror sannolikt på att det förbättrade arbetsmarknadsläget för flyktingarna under senare delen av 1990-talet ännu inte kommit att omfatta de som invandrat 1996 eller senare. Men arbetsmarknadsstatistiken möjliggör egentligen inte sådana slutsatser.

Om kostnadsövervältringarna inte skulle ägt rum så skulle det kommunala underskottet för flyktingmottagningen ha minskat med

för 1995-orna: ca 200 milj kr

för 1996-orna: ca 100 milj kr.

Det innebär att det sammanlagda uppskattade underskottet för 1995 och 1996 års flyktingkontingenter, vilket beräknats till 350+242 = 592 milj kr, i princip skulle halverats.²⁷

Bidragutnyttjandegraden

Bidragutnyttjandegraden beräknas som kvoten mellan kommunens flyktingspecifika kostnader och samtliga statsbidrag för flyktingmottagningen (x100). En kvot större än 100 innebär att kommunernas kostnader överstiger deras intäkter, en kvot under 100 motsatsen. I tabell 17 sammanfattas resultatet för 1996 års kontingent.

Som framgått av de närmast föregående avsnitten gäller att kommunernas kostnader för mottagandet av 1996 års flyk-

²⁷ Bidragutnyttjandegraden skulle ha sjunkit från 113 till 106 för 1995-orna och från 120 till 112 för 1996-orna.

Tabell 17*Kommunernas bidragsutnyttjandegrad för olika flyktingkontingenter 1992–1996.*

	1996	1995	1994	1993	1992
Skattat för hela riket, exklusive stimulansbidrag	120	113	109	117	114
Skattat för hela riket, inklusive stimulansbidrag	120*	113*	91	107	114*

* innebär att inga stimulansbidrag utgått.

Källa: Statens invandrarverk, samt tabellerna 3, 10, 14 och 15

tingkontingent överskred den statliga ersättningen med närmare 20 procent, vilket resulterar i en bidragsutnyttjandegrad på 120. Det är en ökning från 95 års kontingent. Nivåerna för både 1995 och 1996 års kontingenter är ungefär som för de föregående årskontingenterna, undantaget 94-orna som hade en lägre bidragsutnyttjandegrad.

Försämringen från 94-orna beror på den kostnadsövertäckning av socialbidragskostnaderna som skett från och med 1996. Den förutan skulle ha resulterat i en bidragsutnyttjandegrad på ungefär samma nivå som 1994 års flyktingkontingent.

1996 års flyktingkontingent ökar det kommunala underskottet med ca 242 milj kronor vilket tillsammans med 1995 års underskott blir cirka 592 miljoner kr. De statliga ersättningarna borde öka cirka 15 procent för att täcka kommunernas kostnader för flyktingmottagningen.

Låt oss kommentera frågan om ökningen av bidragsutnyttjandegraden beror på att vi har olika metodik i undersökningarna åren 1995 och 1996 jämfört med perioden 1992–1994. Vi har därför beräknat den viktade bidragsutnyttjandegraden för de urvalskommuner som använts 1992–1994 även för åren 1995 och 1996. Resultatet framgår av följande tabell.

Tabell 18*Bidragsutnyttjandegraden för riket respektive samma²⁸ urvalskommuner för flyktingkontingenterna 1992–1996.*

	1996	1995	1994	1993	1992
Riket som helhet	116	113	109	117	114
Urvalskommunerna	137	126	120	125	129

Källa. Statens invandrarverk samt beräkningar av Lars Andersson, Växjö universitet.

28 I 1995 och 1996 ingår inte två kommuner som inte hade vare sig något överenskommelse eller mottagning dessa år.

Precis som för tidigare flyktingkontingenter gäller att urvalskommunernas viktade bidragsutnyttjandegrad ligger cirka 10 procentenheter utöver det viktade riksgenomsnittet för 1995 års kontingent. Skillnaden mot de tidigare urvalsundersökningarna berodde på att det fanns en överrepresentation av stora kommuner i urvalet, och de stora kommunerna har en högre bidragsutnyttjandegraden än övriga kommuner. För 1996-orna är skillnaden ännu större vilket förklaras av att skillnaden mellan de stora kommunerna och de övriga blivit ännu större än tidigare. Den nya metoden ger ungefär samma skillnader mellan de gamla urvalskommunerna och det totala utfallet. Den beräknade bidragsutnyttjandegraden för 1995- och 1996-års flyktingkontingenter är sannolikt rimliga uppskattningar.

Bidragsutnyttjandegrader för de olika kommuntyperna

I tabell 19 redovisas resultatet av skattningarna av bidragsutnyttjandegraden för de olika kommuntyperna för 1996 års flyktingkontingent. Definitionen av respektive kommuntyp framgår av not 20, sid 33.

I tabellen finns det flera intressanta tendenser. En tendens är att skillnaderna (mätt genom spridningsmättet standardavvikelsen) mellan kommunerna ökar. Det gäller alla kommun-

Tabell 19

Bidragsutnyttjandegraden för olika kommuntyper, enligt Svenska kommunförbundets definition. 1996 års flyktingkontingent gäller samtliga 270 kommuner som berörs av flyktingmottagandet, medan perioden 1992–1994 endast visar urvalskommunerna i de föregående undersökningarna. Siffran inom parenteserna under 1995 och 1996 års kontingent visar standardavvikelserna kring det skattade medelvärdet.

Kommuntyp	1996	1995	1994	1993	1992
Alla	120	113	120	125	127
Storstäder	148 (3)	143 (19)	134	141	148
Förorts-kommuner	125 (45)	120 (26)	106	103	112
Större stad	129 (25)	120 (17)	114	121	118
Medelstor stad	108 (28)	106 (17)	112	115	108
Industrikommun	77 (32)	86 (24)	92	92	91
Landsbygds-kommuner	66 (32)	89 (24)	91	107	88
Glesbygds-kommuner	38 (32)	80 (42)	100	103	94
Övriga större kommuner	92 (38)	96 (20)	99	134	117
Övriga mindre kommuner	57 (33)	85 (22)	81	101	71

Källa: Statens invandrarverk och för 1995–96 beräkningar av Lars Andersson, Växjö universitet

kategorier utom storstäderna och glesbygdskommunerna, vilka blivit mera homogena: storstädernas höga bidragsutnyttjandegrad blir ungefär lika i alla storstäderna, medan de stora kommunala överskotten i glesbygdskommunerna är ungefär lika inom gruppen. Omläggningen av reglerna för schablonersättningen från och med 96-01-01 innebar att detta bidrag följde flyktingen tydligare under de första två åren. Detta borde ha medfört att spridningen mellan kommunernas bidragsutnyttjandegrad skulle ha minskat, inte ökat. Antagligen skulle spridningen ha varit ännu större utan reformen²⁹. Det som inträffar år 1996 är att mottagningen minskar så drastiskt att jämförelserna med 1995 års kontingent inte är möjlig, utan andra faktorer avgör utvecklingen av bidragsutnyttjandegraden, se nedan.

Den andra intressanta iakttagelsen är tendensen att positionen för storstäderna och deras förorter samt de större städerna blivit relativt sett ännu sämre. Storstädernas förorter och de större städerna blir alltmera lika de tre storstäderna, och det är försörjningskostnaderna som förklarar denna utveckling. Samtidigt har de kommuner som tidigare haft ekonomiskt överskott i flyktingmottagningen ytterligare förbättrat sin relativa position. Skillnaden mellan »de ekonomiska vinnarna« och »de ekonomiska förlorarna« ökar således. De kommuner som har ett ekonomiskt överskott i flyktingmottagningen är företrädesvis små kommuner. Försöket att minska skillnaderna mellan kommunerna genom omläggningarna av schablonersättningarna har följaktligen inte lyckats.

En intressant iakttagelse när det gäller 96 års kontingent är att skillnaderna mellan de olika kommunkategorierna *inte ensidigt beror* på sekundäromflyttningen, vilket följande tabell visar, se tabell 20, nästa sida.

Av tabellen framgår att det endast är en kommunkategori, storstäderna Stockholm, Göteborg och Malmö, som har en nettoökning av de mottagna genom sekundäromflyttningarna. Alla övriga kommuner har färre kvarboende än de ursprungligen mottagna.³⁰ Sekundäromflyttningarna spelar en roll i så måtto att de kommuner med mycket låga kvarboendetal, dvs. i huvudsak de små kommunerna också har lägre kostnader. Men sekundäromflyttningarna är inte den enda förklaringsfaktorn: industrikommunerna har samma kvarboendetal som de medelstora städerna, men har en

29 Se tidigare kommentarer att schablonersättningens följsamhet ökar för 96-orna, jämfört med 95-orna.

30 Storstädernas förorter och de större städerna har dock ungefär samma utveckling som riksgenomsnittet.

Tabell 20

Antalet kommuner som berörs av mottagandet av 1996 års kontingent, antal mottagna i respektive kommunkategori samt kvoten mellan kvarboende 99-12-31 och förstagångsmottagna under 1996.

Kommuntyp	Antal mottagna 1996	Antal kommuner som berörs av mottagningen	Antal mottagna per kommun	Kvarboende/förstagångsmottagna
Alla	7 163	270	27	0,94
Storstäder	1 961	3	654	1,21
Förorts-kommuner	1 171	34	34	0,91
Större stad	2 093	25	84	0,94
Medelstor stad	940	41	23	0,78
Industrikommun	379	53	7	0,78
Landsbygds-kommuner	132	29	5	0,64
Glesbygds-kommuner	24	17	1	0,46
Övriga större kommuner	314	31	10	0,56
Övriga mindre kommuner	155	37	4	0,55

Källa: Integrationsverket

bidragsutnyttjandegrad som är betydligt lägre. Förklaringen är antagligen att man i flera industrikommuner haft en mycket liten mottagning.

Tabell 20 visar att den kanske viktigaste faktorn för att förklara den låga bidragsutnyttjandegraden i de små kommunerna för 1996 års kontingent är den mycket låga mottagningsvolymen i dessa kommuner. Ingen av de kommunkategorier som har lägre kostnader än intäkter, mottar flera än 7 flyktingar per kommun. Ett sannolikt scenario i dessa kommuner har sett ut enligt följande:

Kommunerna har tagit emot mycket få flyktingar varav 40–50 procent flyttar relativt omgående. Schablonersättningen täcker i stort socialbidragskostnaderna. Grundersättningen blir den helt dominerande statliga ersättningen. Den är i förhållande till den låga mottagningen mycket stor (drygt 450 tkr per kommun). Resultatet blir att dessa kommuner får större intäkter än kostnader.

Detta scenario gäller de flesta av de små kommunerna, vilket följande tabell illustrerar, se tabell 21. I tabellen har vi beräknat bidragsutnyttjandegrad för respektive kommunkategori om man tar bort de kommuner som har överenskomme om mottagning (och därmed grundersättning) utan att ta emot någon flykting samt de kommuner där någon flykting befunnit sig mycket kort tid. Anledningen till att vi gör denna beräkning är att den »korrigerade bidragsutnyttjandegraden« då visar det resultat vi skulle fått om inte »extremkommunerna« medräknas, dvs. om vi inte räknar

Tabell 21

Antal kommuner som hade överenskommelse med Statens invandrarverk men ingen mottagning av 1995 respektive 1996 års flyktingkontingenter. Ingen mottagning definieras antingen som att kommunen inte mottagit någon under hela 3,5 års perioden eller att kommunens sammanlagda socialbidragskostnaderna för hela 3,5 års perioden är mindre än 25 tkr samtidigt som ingen flykting är kvarboende i kommunen. Den korrigerade bidragsutnyttjandegraden är beräknad på de kommuner som återstår inom respektive kommunkategori sedan man tagit bort de som har överenskommelse men ingen mottagning. Siffran inom parenteserna visar den riktiga bidragsutnyttjandegraden.

Kommuntyp	Antal kommuner som berörs av mottagningen	Antal kommuner med överenskommelse om mottagning	Antal kommuner som hade överenskommelse 1995 men ingen mottagning	Antal kommuner som hade överenskommelse 1996 men ingen mottagning	Korrigerad bidragsutnyttjandegrad
Alla	270	260	4	16	
Storstäder	3	3	0	0	(148)
Förorts-kommuner	34	33	0	3	126 (125)
Större stad	25	25	0	0	(129)
Medelstor stad	41	38	0	0	(108)
Industrikommun	53	53	0	4	79 (77)
Landsbygds-kommuner	29	28	0	4	70 (66)
Glesbygds-kommuner	17	14	3	7	59 (38)
Övriga större kommuner	31	30	0	2	93 (92)
Övriga mindre kommuner	37	36	1	8	64 (57)

Källa: Integrationsverket

med de kommuner som har statliga bidrag men inga kommunala kostnader överhuvudtaget. Om den korrigerade bidragsutnyttjandegraden är ungefär lika stor som den verkliga så kan vi dra slutsatsen att den låga bidragsutnyttjandegraden inom en viss kommunkategori *inte* beror på att det finns »extremkommuner«. Resultatet kan förklaras av att de flesta kommunerna inom kategorin har ett lågt värde på bidragsutnyttjandegraden. Den korrigerade bidragsutnyttjandegraden blir naturligtvis högre än den verkliga för respektive kommunkategori, eftersom vi tar bort ett antal kommuner som har mycket lågt värde, i flera fall 0. Av tabellen framgår att kvoten inte ökar särskilt mycket, vilket indikerar att det scenario som beskrivs ovan för de små kommunerna gäller de flesta av kommunerna inom de kommunkategorier som har en bidragsutnyttjandegrad mindre än 100.³¹

³¹ Glesbygdskommunernas bidragsutnyttjandegrad ökar relativt mycket, beroende på att nästan hälften av kommunerna inom gruppen har statsbidrag för flyktingmottagningen, men ingen mottagning av flyktingar

En möjlig förklaring till att skillnaderna ökar mellan de olika kommunkategorierna är antagligen att lagen om mottagande av asylsökande (LMA) och den fria bosättningen under asyltiden medverkat till en ökad mottagning i kommuner som sedan tidigare har många invandrare och stor sekundärflyttning av flyktingar. Omvänt bidrar den till att mottagningen i utflyttarkommunerna blir ännu mindre genom att allt färre bor i Migrationsverkets mottagningsanläggningar och är möjliga att påverka i bosättningsverksamheten. Därmed kan konsekvenserna av lagen bli att den inte medverkar till att någon större utjämning skett mellan kommunerna, trots att utbetalningsreglerna för schablonersättningen ändrats för att utjämna effekterna av sekundärflyttningarna.

Sammanfattning av 1995 och 1996 års flyktingkontingent

Beräkningen av kommunernas flyktingspecifika kostnader för de flyktingkontingenter som mottogs i kommunerna 1995 och 1996 har skett med en ny metod jämfört med tidigare år. I stället för att mäta kostnaderna i ett antal urvalskommuner och sedan projicera resultatet till riksnivå, har vi nyttjat tidigare års beräkning och dragit trender för 1995 och 1996 för ungefär 30 procent av kostnaderna. För kostnaderna för socialbidrag och för mottagningen av ensamma barn, tillsammans cirka 70 procent av samtliga kostnader, har vi precisa siffror för samtliga kommuner. Denna undersökning är en totalundersökning jämfört med tidigare års urvalsundersökningar.

Resultatet för 1995 års kontingent är att bidragsutnyttjandegraden beräknas till 113 och för 1996-orna till 120. Det innebär att kommunernas statsbidrag borde öka med ca 15 procent för att täcka de flyktingspecifika kostnaderna i kommunerna. Resultatet för 1995- och 1996-års kontingenter är en återgång till de nivåer som gällt för kontingenterna under perioden 1992–1993. Resultatet kan tolkas som att man ligger på den genomsnittliga nivå som gällt under 1990-talet. Försämringen för kommunerna jämfört med 1994-års kontingent kan hänföras i sin helhet till ökade socialbidragskostnader, vilka vuxit från ca 115 tkr per flykting till ca 140 tkr per flykting, räknat över i genomsnitt 3,5 år. Denna ökning i sin tur beror till största delen på att staten övervältrat kostnader på kommunerna som ökat socialbidragstagandet.

Försämringen innebär att kommunernas underskott för 1995-orna är ca 350 miljoner kr och för 1996-orna ca 240 miljoner kr. Underskottet bärs av storstäderna och deras förorter samt de större och medelstora städerna. Storstädernas förorter och de större städerna blir alltmera lika de tre storstäderna.

Övriga kommuner har ett ekonomiskt överskott av flyktingmottagningen, vilket de haft under hela perioden från och med år 1992. Dessutom gäller att den relativa skillnaden ökar mellan de kommuner som har ett ekonomiskt underskott av flyktingmottagningen och kommuner som har ett överskott.

Utvärderingen av omläggningen av statsbidragssystemet för schablonersättningen år 1996 försvaras av att förutsättningarna för mottagandet var så olika de båda åren. År 1995 kom drygt 15 000 och år 1996 kom drygt 7 000 flyktingar. Det innebär att de kommuner som hade ett mycket litet mottagande 1996 nästan automatiskt också fick en låg bidragsutnyttjandegrad, eftersom grundersättningen var mycket stor i relation till kostnaderna för den lilla invandringen. Dessa kommuner får ekonomiska överskott av flyktingmottagningen. Däremot kan man se att följsamheten ökar vad det gäller schablonersättning eftersom kommunerna i sin helhet får schablonersättning för en större andel av de mottagna sekundärflyktingarna i 96-års kontingent än för 95-orna, även om förändringen inte är särskilt stor.

En orsak till att de förändrade reglerna för schablonersättningen inte minskar skillnaderna mellan de olika kommunkategorierna är antagligen att lagen om mottagande av asylsökande (LMA) och den fria bosättningen under asyltiden bidrar till att öka skillnaderna mellan in- och utflyttningskommuner. De ändrade bidragsreglerna förmår inte att motverka dessa kraftiga effekter.

Bilaga

Kommentar till bidragsutnyttjandegraden i rapporten »Räcker pengarna? – Täcker statens ersättning kommunernas kostnader för flyktingar mottagna 1995 och 1996«

Lars Andersson

I rapporten är bidragsutnyttjandegraden beräknad enligt formeln:

Samtliga kommunala flyktingspecifika kostnader/samtliga statliga bidrag för flyktingmottagningen, aktuellt år.

Enligt vår mening ger detta en mera precis bild av bidragsutnyttjandegradens faktiska nivå. Man ställer då samtliga flyktingspecifika kostnader i relation till samtliga flyktingspecifika statsbidrag och ser i vilken utsträckning dessa bidrag är tillräckliga. Om man på detta sätt beräknar bidragsutnyttjandegraden till t.ex. 120, så visar detta att statsbidragen borde öka 20 procent för att täcka kommunernas kostnader. Bidragsutnyttjandegraden beräknad på detta sätt är då enkelt att uppfatta och rättfram att beräkna.

I tidigare års beräkningar har man använt en annan metod. Man har *tagit bort* de speciella ersättningarna för ensamstående barn och äldre, sjuka och funktionshindrade flyktingar samt extraordinära ersättningar från de totala statsbidragen samt motsvarande kostnader (lika stort belopp) från kommunernas totala kostnader och beräknat bidragsutnyttjandegraden på de statsbidrag respektive de kostnader som då återstår, dvs. enligt formeln:

Kommunernas flyktingspecifika kostnader förutom de som används till ensamstående barn och äldre flyktingar och extraordinära utgifter/ statliga bidrag för flyktingmottagningen förutom de som går till ensamstående barn och äldre samt extraordinära statsbidrag.

Det kan tyckas som om detta inte spelar någon roll: man minskar ju kostnaderna och intäkterna med samma belopp. Men den kvot som vi då räknar fram går inte att tolka i

samma termer som den kvot som vi använt oss av i uppsatsen. En beräknad kvot, på t.ex. 120 visar inte att kommunernas kostnader överstiger statsbidragen med 20 procent. I själva verket ger den gamla metoden systematiskt en högre bidragsutnyttjandegrad, eftersom man räknar i procent av en mindre bas¹. I rapporten har vi därför räknat med den nya metoden, dvs. att samtliga statsbidrag ställs mot samtliga kostnader, eftersom vi anser att denna metod är mera rättvisande.

Men för att få jämförbarhet över tiden har vi även beräknat bidragsutnyttjandegraden på samma sätt som vid tidigare uppföljningar. Resultatet sammanfattas i följande tabell, se tabell 1.

Slutsatsen är att den allmänna trenden är densamma oavsett vilken metod som används: Bidragsutnyttjandegraden växer från 1994 och framåt och de statliga bidragen borde öka med cirka 15 procent för att kommunernas kostnader skall täckas.

Vi har även beräknat bidragsutnyttjandegraden för de olika kommunkategorierna, både enligt den nya metoden (redovisats i rapporten), och den gamla metoden. Resultatet framgår av tabell 2.

Av tabell 2 framgår att de slutsatser som dragits i rapporten, angående vilka kommunkategorier som har överskott respektive underskott av mottagningen av flyktingarna åren 1995 och 1996, håller, oberoende av vilken metod som vi använder för att beräkna bidragsutnyttjandegraden. Skillnaderna mellan »vinnarna« och »förlorarna« blir större med den gamla metoden, vilket man kan förvänta sig enligt fotnot 1.

Ovanstående två tabeller gör det möjligt att jämföra resultatet över tiden. Vid denna jämförelse är det viktiga, enligt

¹ Detta går att visa matematiskt. Om bidragsutnyttjandegraden är större än 100, så gäller att »den gamla metoden« *alltid* ger en större bidragsutnyttjandegrad än den nya metoden som används i rapporten., vilket kan bevisas enligt följande: Antag att Y=samtliga kostnader och X=samtliga bidrag samt Z=särskilda ersättningar samt, dessutom, motsvarande särskilda kostnader. Då gäller att $Y/X < (Y-Z)/(X-Z)$ om $Y(X-Z) < X(Y-Z)$, vilket gäller om $-ZY < -ZX$ dvs om $Y/X > 1$, dvs om bidragsutnyttjandegraden (Y/X) x 100 är större än 100.en som används i rapporten.

På samma sätt kan man visa att om bidragsutnyttjandegraden är mindre än 100, så gäller att den gamla metoden alltid ger en mindre bidragsutnyttjandegrad än de nya metod. Skillnaden mellan de som har stor kvot och de som har liten kvot blir med andra ord större med den gamla metoden än med den nya.

Tabell 1

Bidragstnyttjandegraden för hela riket. Med ny metod avses den metod som beskrivs i rapporten, dvs. att samtliga kostnader och samtliga statsbidrag inkluderas. Med gammal metod avses den metod som använts vid tidigare kostnadsuppföljningar, dvs att i statsbidragen inräknas inte de särskilda ersättningarna för ensamstående barn, äldre flyktingar m. fl. samt extraordinära ersättningar och att kommunernas kostnader reduceras med motsvarande belopp².

	1996	1995	1994	1993	1992
Skattat för hela riket, gamla metoden	123	116	109	117	114
Skattat för hela riket, nya metoden	120	113			

Källa: Statens invandrarverk och för 1995–96 beräkningar av Lars Andersson, Växjö universitet

2 För jämförelsens skull har vi också beräknat bidragstnyttjandegraderna för den gamla metoden om man där inkluderar de extraordinära ersättningarna samt för den nya metoden exklusive de extraordinära ersättningarna.

	1996	1995	1994	1993	1992
Skattat för hela riket gamla metoden inklusive stimulansbidrag och extraordinära ersättningar	122	115	91	107	114
Skattat för hela riket ny metod (enligt rapporten) exklusive extraordinära ersättningar	122	116			

Tabell 2

Bidragstnyttjandegraden för de olika kommunkategorierna. Kategorierna definieras i rapporten. Vad som avses med ny respektive gammal metod framgår av föregående tabell.

Kommuntyp	1995 års flyktingar		1996 års flyktingar	
	Ny metod	Gammal metod	Ny metod	Gammal metod
Storstäder	143	151	148	153
Förortskommuner	120	123	125	127
Större stad	120	125	129	132
Medelstor stad	106	107	108	109
Industrikommuner	86	84	77	75
Landsbygdskommuner	89	88	66	64
Glesbygdskommuner	80	77	38	35
Övriga större kommuner	96	95	92	91
Övriga mindre kommuner	85	83	57	54

Källa: Beräkningar av Lars Andersson, Växjö universitet

vår mening, att tendenserna är densamma oavsett vilken metod som vi använder för att beräkna bidragstnyttjandegraden. Dessa tendenser kan sammanfattas enligt följande:

Bidragstnyttjandeunderskottet ökar för kommunerna från 1994 års mottagning och framåt. Statsbidragen borde öka

med cirka 15 procent för att täcka kommunernas kostnader. Anledningarna till att kommunernas situation försämrats är *för det första* att det finns en övervältring av kostnader från staten till kommunerna, vilket påverkat socialbidragen storlek. För det andra har lagen om mottagande av asylsökande (LMA) och den fria bosättningen under asyltiden medfört att den tidigare stora skillnaden mellan de kommuner från vilka de flyttar, blivit ännu större. Storstäderna och deras förort samt de större och medelstora städernas situation har försämrats relativt övriga kommuner. Schablonersättningens utformning gör att inflyttarkommunerna får sämre kostnads-täckning för flyktingar som första gången mottagits i någon annan kommun.

Bilaga 2

Försörjningsstöd till flyktingar mottagna 1995

Kommun	Kom.kod	kr 1995	kr 1996	kr 1997	kr 1998	Totalt 95-98
Upplands-Väsby	0114	898 142	1 185 766	1 197 685	1 133 666	4 415 259
Vallentuna	0115	751 968	821 765	633 277	524 936	2 731 946
Österåker	0117	1 811 843	2 246 920	2 026 577	1 518 224	7 603 564
Värmdö	0120	448 451	206 536	57 548	218 301	930 836
Järfälla	0123	1 732 776	2 624 368	2 299 263	2 197 627	8 854 034
Ekerö	0125	1 129 706	1 215 867	1 032 872	1 043 578	4 422 023
Huddinge	0126	3 574 101	5 481 444	5 926 884	5 055 314	20 037 743
Botkyrka	0127	4 385 056	6 913 520	6 622 463	6 037 013	23 958 052
Salem	0128	844 535	1 087 086	939 943	770 915	3 642 479
Haninge	0136	1 857 701	2 910 855	3 024 995	2 514 021	10 307 572
Tyresö	0138	889 803	1 512 634	1 333 131	801 943	4 537 511
Upplands-Bro	0139	1 024 857	1 925 998	1 908 562	1 609 001	6 468 418
Täby	0160	1 734 461	2 883 465	2 380 503	2 270 055	9 268 484
Danderyd	0162	1 059 018	1 319 634	920 502	674 294	3 973 448
Sollentuna	0163	1 856 796	2 394 677	2 084 660	1 800 049	8 136 182
Stockholm	0180	28 749 954	52 357 939	54 656 181	55 187 044	190 951 118
Södertälje	0181	2 541 673	4 412 111	4 051 623	3 623 772	14 629 179
Nacka	0182	3 018 286	4 412 069	4 301 817	3 426 787	15 158 959
Sundbyberg	0183	1 107 743	1 655 720	1 741 754	1 326 975	5 832 192
Solna	0184	2 121 359	2 253 552	1 824 020	1 385 970	7 584 901
Lidingö	0186	1 141 796	1 662 241	1 638 454	1 016 958	5 459 449
Vaxholm	0187	609 610	1 038 596	969 223	777 817	3 395 246
Norrtälje	0188	1 454 160	2 076 989	1 683 148	1 311 684	6 525 981
Sigtuna	0191	1 019 425	2 028 366	1 720 764	1 359 623	6 128 178
Nynäshamn	0192	825 545	1 368 353	1 025 562	758 326	3 977 786
Älvkarleby	0319				16 692	16 692
Tierp	0360	125 023	417 695	380 861	251 071	1 174 650
Uppsala	0380	7 918 175	12 961 764	11 296 384	10 516 594	42 692 917
Enköping	0381	1 695 561	2 677 750	2 337 079	1 694 904	8 405 294
Östhammar	0382	487 012	786 510	632 813	612 762	2 519 097
Vingåker	0428	506 456	270 168	239 657	205 483	1 221 764
Gnesta	0461	1 033 432	1 190 242	1 038 372	819 434	4 081 480
Nyköping	0480	2 523 137	4 054 590	3 874 129	3 655 097	14 106 953
Oxelösund	0481	71 099	98 936	156 281	203 930	530 246
Flen	0482	1 280 556	1 114 806	572 864	264 207	3 232 433
Katrineholm	0483	2 002 305	2 936 864	2 447 310	1 916 440	9 302 919
Eskilstuna	0484	3 017 132	5 271 333	5 181 867	4 903 201	18 373 533
Strängnäs	0486	1 876 960	1 742 777	1 419 654	1 712 267	6 751 658
Trosa	0488		113 077	292 278	432 200	837 555
Ödeshög	0509	726 732	613 664	315 276	289 846	1 945 518

Kommun	Kom.kod	kr 1995	kr 1996	kr 1997	kr 1998	Totalt 95-98
Ydre	0512	118 130	171			118 301
Kinda	0513	117 363	350 710	258 674	74 085	800 832
Boxholm	0560	1 247 184	1 529 395	721 684	454 622	3 952 885
Åvidaberg	0561	516 958	689 290	659 148	263 311	2 128 707
Finspång	0562	1 008 546	1 954 468	1 414 564	1 367 167	5 744 745
Valdemarsvik	0563	176 400	314 381	203 145	146 903	840 829
Linköping	0580	7 543 382	12 912 151	12 421 089	12 398 780	45 275 402
Norrköping	0581	13 962 121	19 456 795	19 755 511	18 031 706	71 206 133
Söderköping	0582	380 874	282 321	229 464	116 435	1 009 094
Motala	0583	1 783 772	3 986 580	3 848 572	3 143 636	12 762 560
Vadstena	0584	379 198	585 752	413 250	293 479	1 671 679
Mjölby	0586	808 391	1 115 512	579 334	495 899	2 999 136
Aneby	0604	164 770	459 814	363 426	325 620	1 313 630
Gnosjö	0617	235 926	414 944	517 391	808 143	1 976 404
Mullsjö	0642	640 345	609 689	470 897	195 766	1 916 697
Habo	0643	478 642	744 573	544 407	254 375	2 021 997
Gislaved	0662	1 522 664	1 534 015	1 397 356	1 472 901	5 926 936
Vaggeryd	0665	317 753	419 036	241 798	182 845	1 161 432
Jönköping	0680	5 684 853	8 509 345	7 719 208	7 735 022	29 648 428
Nässjö	0682	1 806 249	1 837 986	1 624 322	1 098 178	6 366 735
Värnamo	0683	2 732 639	3 362 446	2 984 626	2 991 630	12 071 341
Sävsjö	0684	510 726	915 412	659 324	367 061	2 452 523
Vetlanda	0685	1 196 923	1 382 333	1 543 867	1 226 318	5 349 441
Eksjö	0686	839 520	1 198 658	799 549	561 026	3 398 753
Tranås	0687	1 138 889	1 965 983	1 730 103	1 407 632	6 242 607
Uppvidinge	0760	622 300	1 193 039	1 338 753	1 191 474	4 345 566
Lessebo	0761	243 030	421 638	111 300		775 968
Tingsryd	0763	785 021	1 168 898	1 140 236	952 885	4 047 040
Alvesta	0764	1 016 839	1 210 774	1 060 743	924 248	4 212 604
Älmhult	0765	764 136	1 216 991	1 182 866	889 384	4 053 377
Markaryd	0767	3 255 865	3 540 348	2 949 989	1 427 748	11 173 950
Växjö	0780	3 722 064	6 691 166	6 718 323	5 895 732	23 027 285
Ljungby	0781	1 073 807	1 069 774	903 070	778 866	3 825 517
Högsby	0821	1 020 502	1 039 520	521 443	264 664	2 846 129
Torsås	0834	76 471	187 964	130 841	162 190	557 466
Mörbylånga	0840	220 992	379 969	267 660	73 091	941 712
Hultsfred	0860	1 673 952		1 046 747	993 607	3 714 306
Mönsterås	0861	1 832 915	2 035 589	1 624 324	1 288 093	6 780 921
Emmaboda	0862	499 147	786 995	515 356	556 688	2 358 186
Kalmar	0880	3 893 223	5 116 060	4 791 786	4 360 843	18 161 912
Nybro	0881	1 500 255	2 149 332	1 986 219	1 591 725	7 227 531
Oskarshamn	0882	1 591 098	2 078 982	2 311 109	1 668 253	7 649 442
Västervik	0883	1 580 392	2 557 272	2 061 613	1 847 003	8 046 280
Vimmerby	0884	342 894	418 874	214 329	209 559	1 185 656
Borgholm	0885	428 458	983 313	844 366	710 638	2 966 775
Gotland	0980	1 011 045	1 423 699	1 194 165	1 124 609	4 753 518
Olofström	1060	1 081 262	1 253 530	1 455 966	1 279 093	5 069 851
Karlskrona	1080	3 659 979	4 465 968	3 897 568	3 182 139	15 205 654
Ronneby	1081	907 248	1 364 859	1 442 859	1 232 855	4 947 821
Karlshamn	1082	1 541 846	1 987 342	1 797 096	1 252 287	6 578 571

Kommun	Kom.kod	kr 1995	kr 1996	kr 1997	kr 1998	Totalt 95-98
Sölvesborg	1083	586 990	877 950	769 503	804 003	3 038 446
Svalöv	1214	1 619 810	1 731 451	1 869 204	1 712 531	6 932 996
Staffanstorp	1230	512 050	890 258	847 121	666 660	2 916 089
Burlöv	1231	944 264	1 417 253	1 207 069	1 071 545	4 640 131
Östra Göinge	1256	1 093 886	954 781	329 517	267 361	2 645 545
Örkelljunga	1257	651 473	553 817	163 962	92 280	1 461 532
Bjuv	1260	121 595	220 040	206 566	190 226	738 427
Kävlinge	1261	825 040	824 319	406 018	133 482	2 188 859
Lomma	1262	352 797	435 914	421 046	261 656	1 471 413
Svedala	1263	114 632	180 509	90 627	641	386 409
Skurup	1264	485 166	811 938	648 308	506 836	2 452 248
Sjöbo	1265				33 892	33 892
Hörby	1266	353 308	313 435	388 366	414 380	1 469 489
Höör	1267	1 182 959	1 276 556	1 367 925		3 827 440
Tomelilla	1270	880 956	984 218	948 656	691 965	3 505 795
Bromölla	1272	253 264	174 148	95 054	101 449	623 915
Osby	1273	1 552 289	2 026 730	1 685 286	1 560 196	6 824 501
Perstorp	1275	578 897	823 236	554 959	545 662	2 502 754
Klippan	1276	2 312 972	2 844 830	2 512 551	1 940 085	9 610 438
Åstorp	1277	653 053	806 710	645 538	589 277	2 694 578
Båstad	1278	805 235	794 048	545 761	471 100	2 616 144
Malmö	1280	27 580 711	42 166 541	43 743 056	45 840 790	159 331 098
Lund	1281	3 158 655	3 473 240	3 386 753	3 088 795	13 107 443
Landskrona	1282	8 843 688	12 709 191	11 996 936	10 391 107	43 940 922
Helsingborg	1283	5 332 992	8 684 923	9 464 780	10 122 673	33 605 368
Höganäs	1284	1 047 185	1 515 510	1 330 260	1 022 968	4 915 923
Eslöv	1285	1 233 892	715 585	1 094 728	2 169 381	5 213 586
Ystad	1286	1 150 703	1 823 055	1 583 794	1 455 982	6 013 534
Trelleborg	1287	2 940 340	4 729 552	4 639 158	4 284 888	16 593 938
Kristianstad	1290	4 464 422	5 072 548	4 380 848	4 512 441	18 430 259
Simrishamn	1291	463 388	643 126	822 690	530 815	2 460 019
Ängelholm	1292	2 157 699	2 369 290	1 891 385	1 874 212	8 292 586
Hässleholm	1293	3 472 187	3 835 304	3 032 522	3 021 271	13 361 284
Hylte	1315	552 109	687 334	618 192	449 742	2 307 377
Halmstad	1380	2 163 906	3 208 652	3 790 118	4 590 122	13 752 798
Laholm	1381	1 566 905	2 261 338	1 710 948	1 266 077	6 805 268
Falkenberg	1382	2 357 963	3 346 275	3 016 045	2 507 374	11 227 657
Varberg	1383	3 579 801	4 446 534	3 990 563		12 016 898
Kungsbacka	1384	440 707	588 981	444 189	324 866	1 798 743
Härryda	1401		1 917 360	1 541 867	1 153 606	4 612 833
Partille	1402	1 912 331	2 488 378	2 215 586	1 930 961	8 547 256
Öckerö	1407			85 085	94 418	179 503
Stenungsund	1415	867 062	1 311 273	1 011 930	657 518	3 847 783
Tjörn	1419	783 711	168 035	1 836 619	1 972 762	4 761 127
Orust	1421	545 636	978 398	908 859	743 381	3 176 274
Sotenäs	1427	113 874	98 243			212 117
Munkedal	1430	520 654	276 740	211 608	235 290	1 244 292
Tanum	1435	460 139	371 051	221 635	149 295	1 202 120
Dals-Ed	1438	81 078	214 654	185 193	184 052	664 977
Färgelanda	1439	254 557	132 539	13 970		401 066

Kommun	Kom.kod	kr 1995	kr 1996	kr 1997	kr 1998	Totalt 95-98
Ale	1440	672 367	728 228	481 119	771 840	2 653 554
Lerum	1441	1 208 207	1 859 678	1 570 032	967 318	5 605 235
Värgårda	1442	303 999	171 801	78 857	21 927	576 584
Essunga	1445	227 044	171 202	55 142		453 388
Gullspång	1447	272 085	274 243	70 560		616 888
Tranemo	1452	706 497	897 647	453 262	312 590	2 369 996
Bengtsfors	1460	363 296	370 646	310 468	409 429	1 453 839
Mellerud	1461	710 686	452 292	286 945	278 434	1 728 357
Lilla Edet	1462	1 031 064	782 271	535 701	922 935	3 271 971
Mark	1463	1 633 251	2 357 895	1 609 109	1 130 581	6 730 836
Svenljunga	1465	189 069	391 009	443 130	226 014	1 249 222
Herrljunga	1466	742 160	497 559	421 568	744 238	2 405 525
Vara	1470	429 432	529 581	493 254	282 861	1 735 128
Götene	1471	544 843	918 533	826 503	487 482	2 777 361
Tibro	1472	638 103	500 338	209 144	135 209	1 482 794
Töreboda	1473	921 218	1 098 182	726 515	337 047	3 082 962
Göteborg	1480	28 210 732	44 636 752	46 022 073	46 573 920	165 443 477
Mölndal	1481	2 575 150	5 318 806	5 095 109	3 965 553	16 954 618
Kungälv	1482	1 219 250	2 219 056	1 712 920	1 242 248	6 393 474
Lysekil	1484	1 261 753	1 670 190	1 332 385	1 016 298	5 280 626
Uddevalla	1485	2 303 888	3 690 802	3 229 161	2 933 574	12 157 425
Strömstad	1486	1 069 829	4 230	403 922	252 145	1 730 126
Vänersborg	1487	1 479 484	1 148 245	955 672	881 908	4 465 309
Trollhättan	1488	4 048 485	5 135 872	4 599 464	4 904 733	18 688 554
Alingsås	1489	1 594 332	1 805 919	858 984	516 418	4 775 653
Borås	1490	6 876 294	8 851 853	7 311 827	9 192 944	32 232 918
Ulricehamn	1491	1 064 298	1 042 701	671 177	527 553	3 305 729
Åmål	1492	442 291	709 815	452 110	318 211	1 922 427
Mariestad	1493	966 180	1 347 030	1 287 028	633 955	4 234 193
Lidköping	1494	771 651	822 408	769 294	759 475	3 122 828
Skara	1495	591 498	806 590	693 821	318 419	2 410 328
Skövde	1496	634 189	1 097 078	898 693	795 867	3 425 827
Hjo	1497	384 298	384 411	277 367	137 534	1 183 610
Tidaholm	1498	796 372	974 396	847 652	476 775	3 095 195
Falköping	1499	2 869 941	2 666 726	2 200 023	2 019 882	9 756 572
Kil	1715	320 009	343 499	296 562	264 922	1 224 992
Eda	1730	216 762	323 994	264 354	128 498	933 608
Torsby	1737	333 676	287 165	144 832	119 947	885 620
Storfors	1760	436 387	145 060	213 103	252 366	1 046 916
Hammarö	1761	1 173 735	1 551 360	1 174 608	1 023 918	4 923 621
Munkfors	1762	328 682	626 721	335 420	68 269	1 359 092
Forshaga	1763	264 970	375 777	407 320	242 023	1 290 090
Grums	1764	1 144 625	1 002 536	822 434	426 818	3 396 413
Årjäng	1765	722 475	456 027	233 605	132 304	1 544 411
Sunne	1766	219 379	86 943	55 304	4 677	366 303
Karlstad	1780	5 044 998	7 003 272	6 550 456	6 023 575	24 622 301
Kristinehamn	1781	789 388	1 173 421	966 473	808 597	3 737 879
Filipstad	1782	299 488	214 236	219 453	131 710	864 887
Hagfors	1783	1 549 130	2 090 516	1 734 608	904 381	6 278 635
Arvika	1784	1 807 174	1 981 235	1 793 854	1 191 869	6 774 132

Kommun	Kom.kod	kr 1995	kr 1996	kr 1997	kr 1998	Totalt 95-98
Säffle	1785	332 286	642 609	537 558	363 431	1 875 884
Lekeberg	1814	398 569	446 386	252 688	89 261	1 186 904
Laxå	1860	143 479	122 204	48 618	7 888	322 189
Hallsberg	1861	885 032	965 249	737 529	415 346	3 003 156
Degerfors	1862	689 480	571 347	416 285	351 074	2 028 186
Hällefors	1863	109 554	166 831	195 153	207 811	679 349
Ljusnarberg	1864	304 706	220 681	177 432	189 759	892 578
Örebro	1880	8 498 694	14 712 569	12 524 474	12 814 672	48 550 409
Kumla	1881	1 102 751	1 634 564	1 363 970	933 750	5 035 035
Askersund	1882	245 909	636 469	465 376	303 656	1 651 410
Karlskoga	1883	2 209 468	2 774 083	2 422 587	1 759 875	9 166 013
Nora	1884	1 804 964	1 136 469	1 019 768	347 620	4 308 821
Lindesberg	1885	557 249	1 373 761	1 061 190	923 981	3 916 181
Skinnskatteberg	1904	362 758	158 416	107 689	41 569	670 432
Surahammar	1907	726 482	1 070 082	521 068	285 070	2 602 702
Heby	1917	851 602	790 813	469 314	255 705	2 367 434
Kungsör	1960	143 784	239 349	209 756	151 274	744 163
Hallstahammar	1961	1 137 440	1 325 613	1 020 808	982 725	4 466 586
Norberg	1962	129 358	118 298	36 526	18 855	303 037
Västerås	1980	8 127 788	11 241 635	10 494 515	9 945 964	39 809 902
Sala	1981	1 615 252	2 510 946	2 130 001	1 569 951	7 826 150
Fagersta	1982	859 705	798 031	280 636	128 079	2 066 451
Köping	1983	2 372 312	3 241 506	2 734 833	2 069 266	10 417 917
Arboga	1984	616 941	832 813	894 017	747 469	3 091 240
Malung	2023	236 846	98 984	29 640		365 470
Gagnef	2026	341 191	288 083	38 542		667 816
Leksand	2029	749 203	826 465	779 545	529 812	2 885 025
Rättvik	2031	78 138	81 865	17 589		177 592
Orsa	2034	216 145	261 797	145 229	100 055	723 226
Smedjebacken	2061	624 673	698 950	622 609	421 087	2 367 319
Mora	2062	505 625	635 984	240 643	47 359	1 429 611
Falun	2080	2 909 624	3 886 686	3 120 980	2 952 032	12 869 322
Borlänge	2081	2 252 795	2 499 629	3 241 948	3 196 422	11 190 794
Säter	2082	297 715	203 413	115 745	43 352	660 225
Hedemora	2083	380 886	357 705	338 830	277 502	1 354 923
Avesta	2084	1 097 268	1 304 159	1 145 176	960 678	4 507 281
Ludvika	2085	1 178 299	1 268 572	681 294	540 655	3 668 820
Ockelbo	2101	383 650	318 350	64 656		766 656
Hofors	2104	691 095	1 348 543	1 387 287	1 143 677	4 570 602
Ovanåker	2121	315 918	437 650	290 088	303 753	1 347 409
Nordanstig	2132	128 014	116 418	97 118	42 322	383 872
Ljusdal	2161	299 975	407 502	300 344	304 515	1 312 336
Gävle	2180	3 854 055	5 037 072		4 520 950	13 412 077
Sandviken	2181	1 226 435	2 254 289	2 373 275	1 881 239	7 735 238
Söderhamn	2182	1 234 741	2 131 461	1 820 806	1 252 426	6 439 434
Bollnäs	2183	1 464 516	1 705 759	1 154 574	772 729	5 097 578
Hudiksvall	2184	1 336 979	2 006 313	1 893 139	1 649 474	6 885 905
Ånge	2260	452 229	350 853	253 673	181 877	1 238 632
Timrå	2262	41 207	236 198	234 922	210 291	722 618
Härnösand	2280	2 774 518		2 063 665	1 305 483	6 143 666

Kommun	Kom.kod	kr 1995	kr 1996	kr 1997	kr 1998	Totalt 95-98
Sundsvall	2281	3 109 155	3 726 008	2 564 296	2 289 713	11 689 172
Kramfors	2282	1 371 822	1 155 653	852 969	571 614	3 952 058
Sollefteå	2283	689 196	922 080	1 134 893	686 718	3 432 887
Örnsköldsvik	2284		2 602 179	2 202 870	1 481 661	6 286 710
Ragunda	2303	120 096	459	6 683	550	127 788
Krokoms	2309	225 179	459 242	399 378	143 961	1 227 760
Åre	2321	485 691	485 286	253 252	110 793	1 335 022
Berg	2326	42 377	47 422			89 799
Östersund	2380	618 133	1 496 389	1 420 722	737 836	4 273 080
Nordmaling	2401	144 030	125 581	93 090	119 717	482 418
Robertsfors	2409	503 200	342 321	228 744	62 493	1 136 758
Norsjö	2417	346 407	395 860	360 402	327 446	1 430 115
Malå	2418	128 647	21 902			150 549
Storuman	2421	19 722		10 924	7 173	37 819
Dorotea	2425	150 665	463 840	365 510	188 072	1 168 087
Vännäs	2460	1 008 152	602 477	84 222	61 925	1 756 776
Vilhelmina	2462	273 845	461 200	396 798	272 392	1 404 235
Åsele	2463	5 848	63 986	26 701		96 535
Umeå	2480	5 768 422	7 226 730	6 354 170	5 309 674	24 658 996
Lycksele	2481	799 897	1 081 591	902 555	557 277	3 341 320
Skellefteå	2482	1 949 302	2 503 631	2 200 452	1 380 612	8 033 997
Arvidsjaur	2505	125 808	159 005	88 025	1 209	374 047
Jokkmokk	2510	187 136	174 014	87 570	1 085	449 805
Kalix	2514	145 914	157 032	138 342	43 639	484 927
Gällivare	2523	505 571	587 359	356 557	185 517	1 635 004
Älvsbyn	2560	74 810	103 641			178 451
Luleå	2580	2 615 446	2 952 559	1 889 700	2 642 733	10 100 438
Piteå	2581	403 423	1 178 800	1 046 585	333 064	2 961 872
Boden	2582	1 872 480	1 702 078	895 141	412 630	4 882 329
Haparanda	2583	227 792	264 124	179 083	103 639	774 638
Kiruna	2584	97 780	136 618	56 911	32 710	324 019
Totalt		431 153 598	604 784 332	554 240 056	503 565 034	2 093 743 020

Försörjningsstöd till flyktingar mottagna 1996

Kommun	Kom.kod	kr 1996	kr 1997	kr 1998	kr 1999	Totalt 96-99
Upplands-Väsby	0114	926 122	1 333 788	1 229 489	983 448	4 472 847
Vallentuna	0115		129 125	137 726	147 952	414 803
Österåker	0117	855 300	1 507 170	1 178 358	1 135 834	4 676 662
Järfälla	0123	1 732 774	2 273 435	2 064 214	1 604 725	7 675 148
Ekerö	0125	318 927	902 017	837 055	734 790	2 792 789
Huddinge	0126	2 774 593	5 063 689	4 279 879	3 491 393	15 609 554
Botkyrka	0127	4 510 869	6 898 353	6 335 867	4 633 197	22 378 286
Salem	0128	838 215	1 345 301	1 075 411	917 077	4 176 004
Haninge	0136	1 306 918	1 762 202	1 490 325	1 181 469	5 740 914
Tyresö	0138	839 401	1 265 347	900 362	669 986	3 675 096
Upplands-Bro	0139	1 287 692	2 424 439	2 368 261	2 020 608	8 101 000
Täby	0160	1 423 356	2 187 254	1 687 811	1 549 858	6 848 279
Danderyd	0162	214 581	501 030	451 496	442 841	1 609 948
Sollentuna	0163	2 051 583	2 103 497	1 750 995	1 221 739	7 127 814
Stockholm	0180	24 602 511	51 273 267	52 402 913	47 631 416	175 910 107
Södertälje	0181	2 556 064	3 399 159	3 235 342	3 238 155	12 428 720
Nacka	0182	2 720 483	5 971 140	5 421 599	4 829 605	18 942 827
Sundbyberg	0183	1 737 589	2 069 205	1 889 665	1 211 125	6 907 584
Solna	0184	1 149 286	1 262 826	874 849	695 486	3 982 447
Lidingö	0186	623 161	1 144 586	863 151	629 326	3 260 224
Vaxholm	0187	360 747	617 546	514 915	207 204	1 700 412
Norrtälje	0188	1 073 904	1 863 579	1 408 201	1 159 431	5 505 115
Sigtuna	0191	809 449	1 610 574	1 400 552	1 239 731	5 060 306
Nynäshamn	0192	1 331 812	2 208 984	1 594 824	1 132 684	6 268 304
Tierp	0360	215 338	263 503	199 429	73 959	752 229
Uppsala	0380	7 810 252	11 836 069	9 926 943	7 280 765	36 854 029
Enköping	0381	879 704	1 064 480	776 059	582 928	3 303 171
Östhammar	0382	26 554	29 829			56 383
Vingåker	0428	18 620	28 424			47 044
Gnesta	0461	205 356	268 401	257 604	221 375	952 736
Nyköping	0480	1 201 775	1 827 725	1 647 014	1 531 901	6 208 415
Oxelösund	0481	288 893	355 980	250 140	218 069	1 113 082
Flen	0482	613 994	899 316	819 658	543 473	2 876 441
Katrineholm	0483	660 452	1 265 433	1 115 159	836 297	3 877 341
Eskilstuna	0484	2 394 647	3 788 395	3 390 629	3 344 360	12 918 031
Strängnäs	0486	893 964	968 949	752 272	654 817	3 270 002
Trosa	0488	48 442	117 229	112 295	14 302	292 268
Ödeshög	0509	20 361	149 349	129 187	58 605	357 502
Ydre	0512	65 159	28 341			93 500
Boxholm	0560	321 539	147 311	163 384	32 128	664 362
Åtvidaberg	0561	283 597	330 702	250 127	184 923	1 049 349
Finspång	0562	239 529	326 955	132 394	64 763	763 641
Valdemarsvik	0563	7 176				7 176
Linköping	0580	2 939 785	4 781 818	3 988 633	4 001 653	15 711 889
Norrköping	0581	4 497 010	6 692 251	5 680 333	5 419 205	22 288 799
Motala	0583	896 856	1 899 360	1 628 705	1 672 203	6 097 124
Vadstena	0584	324 930	431 770	336 313	324 821	1 417 834
Mjölby	0586	87 515	144 156	194 220	89 646	515 537

Kommun	Kom.kod	kr 1996	kr 1997	kr 1998	kr 1999	Totalt 96-99
Aneby	0604	143 342	115 764	111 021	120 739	490 866
Gnosjö	0617	46 426	97 242	95 749	141 290	380 707
Mullsjö	0642	132 405	231 377			363 782
Habo	0643	220 404	324 266			544 670
Gislaved	0662	762 249	781 326	532 164	598 127	2 673 866
Vaggeryd	0665		57 548	11 088		68 636
Jönköping	0680	3 842 848	6 081 670	5 226 425	5 186 785	20 337 728
Nässjö	0682	476 121	662 057	464 033	172 723	1 774 934
Värnamo	0683	661 212	863 691	855 613	831 131	3 211 647
Sävsjö	0684	217 810	211 578	110 711	57 624	597 723
Vetlanda	0685	117 788	175 224	158 954	131 719	583 685
Eksjö	0686	95 120	164 370	60 382	60 544	380 416
Tranås	0687	404 623	699 180	573 657	460 199	2 137 659
Uppvidinge	0760	397 563	269 090	244 588	163 963	1 075 204
Tingsryd	0763	116 678	135 855	121 588	39 416	413 537
Alvesta	0764	696 083	693 588	491 683	329 372	2 210 726
Älmhult	0765	100 383	223 015	166 148	135 894	625 440
Markaryd	0767	318 161	539 937	368 957	234 225	1 461 280
Växjö	0780	931 127	1 152 146	960 894	877 718	3 921 885
Ljungby	0781	93 987	220 195	211 557	123 912	649 651
Högsby	0821	114 787	242 717	162 974	74 217	594 695
Torsås	0834	77 342	81 114	82 413	83 009	323 878
Mörbylånga	0840	70 726	83 921	74 690	10 393	239 730
Hultsfred	0860		237 651	255 768	212 975	706 394
Mönsterås	0861	130 643	182 202	117 939	115 956	546 740
Emmaboda	0862	450 618	478 521	359 829	266 110	1 555 078
Kalmar	0880	1 065 165	1 301 020	1 079 689	1 104 071	4 549 945
Nybro	0881	189 600	276 998	199 446	193 408	859 452
Oskarshamn	0882	431 422	401 919	262 292	146 768	1 242 401
Västervik	0883	274 967	374 034	356 418	499 408	1 504 827
Vimmerby	0884	6 333				6 333
Borgholm	0885	119 704	176 909	125 047	18 637	440 297
Gotland	0980	331 216	216 959	218 877	238 544	1 005 596
Olofström	1060	769 406	632 513	674 325	469 449	2 545 693
Karlskrona	1080	914 836	1 271 256	1 030 727	744 176	3 960 995
Ronneby	1081	227 524	454 909	353 129	169 571	1 205 133
Karlshamn	1082	83 257	160 477	89 635	148 000	481 369
Sölvesborg	1083	240 660	262 236	217 017	188 192	908 105
Svalöv	1214	717 611	1 219 420	853 732	795 521	3 586 284
Staffanstorps	1230	362 211	469 042	392 802	266 038	1 490 093
Burlöv	1231	215 269	651 379	534 798	379 948	1 781 394
Östra Göinge	1256	20 369				20 369
Örkelljunga	1257	91 091			20 885	111 976
Bjuv	1260	316 289	357 881	295 245	287 623	1 257 038
Kävlinge	1261	70 034	43 983			114 017
Svedala	1263	44 272	125 000	114 327	73 609	357 208
Skurup	1264	65 098	114 897	102 630	2 972	285 597
Hörby	1266	129 207	376 181	143 386	21 177	669 951
Höör	1267	221 305	523 606		29 869	774 780
Tomelilla	1270	138 811	38 031	109 714	147 364	433 920

Kommun	Kom.kod	kr 1996	kr 1997	kr 1998	kr 1999	Totalt 96-99
Bromölla	1272	59 332				59 332
Osby	1273	203 348	92 556	13 220		309 124
Perstorp	1275	293 760				293 760
Klippan	1276	100 202				100 202
Åstorp	1277	182 237		19 305	38 608	240 150
Båstad	1278	69 921				69 921
Malmö	1280	10 395 913	18 188 592	18 221 504	20 365 925	67 171 934
Lund	1281	2 536 340	4 203 042	3 801 186	3 295 465	13 836 033
Landskrona	1282	1 658 913	2 979 367	2 869 829	2 490 584	9 998 693
Helsingborg	1283	2 419 463	4 220 234	4 368 077	4 480 271	15 488 045
Höganäs	1284	98 636	278 185	185 089	151 230	713 140
Eslöv	1285	124 353	492 607	383 013	443 560	1 443 533
Ystad	1286	391 642	498 255	334 870	338 115	1 562 882
Trelleborg	1287	528 352	752 328	750 298	504 361	2 535 339
Kristianstad	1290	1 092 988	8 716	44 160	254 935	1 400 799
Simrishamn	1291	81 077				81 077
Ängelholm	1292	160 494	172 804	171 334	171 742	676 374
Hässleholm	1293	263 636	86 358	267 294	382 168	999 456
Hylte	1315	173 378	170 878	101 982	103 440	549 678
Halmstad	1380	2 132 424	3 326 711	3 151 308	2 943 905	11 554 348
Laholm	1381	103 364	229 544	280 653	319 363	932 924
Falkenberg	1382	466 144	672 350	554 287	345 877	2 038 658
Varberg	1383	503 030	783 315		689 627	1 975 972
Kungsbacka	1384	95 372	90 460			185 832
Härryda	1401	511 996	908 747	957 126	647 873	3 025 742
Partille	1402	1 116 873	1 834 679	1 901 242	1 236 764	6 089 558
Öckerö	1407		225			225
Stenungsund	1415	109 916	226 460	115 058	89 312	540 746
Tjörn	1419	43 298	351 648	41 303	18 220	454 469
Orust	1421	96 228	152 615	84 623	84 983	418 449
Munkedal	1430	11 315				11 315
Tanum	1435		16 519	18 603		35 122
Färgelanda	1439	118 642	94 282			212 924
Ale	1440	539 070	641 994	45 270		1 226 334
Lerum	1441	760 432	1 267 767	189 334	54 261	2 271 794
Vårgårda	1442	122 697	162 477			285 174
Grästorp	1444	35 094	139 350			174 444
Gullspång	1447	119 468	47 659			167 127
Tranemo	1452	75 049	13 329			88 378
Bengtfors	1460	47 789	64 608	133 905	89 101	335 403
Mellerud	1461	110 416	62 655			173 071
Lilla Edet	1462	252 218	533 535			785 753
Mark	1463	222 145	282 177			504 322
Herrljunga	1466	94 136	113 441			207 577
Vara	1470				39 099	39 099
Götene	1471			3 416		3 416
Tibro	1472	255 778	348 656			604 434
Töreboda	1473	455 108	558 053	104 205	110 129	1 227 495
Göteborg	1480	17 365 841	27 567 192	27 235 681	27 769 158	99 937 872
Möln dal	1481	2 454 078	3 733 926	2 696 237	2 111 709	10 995 950

Kommun	Kom.kod	kr 1996	kr 1997	kr 1998	kr 1999	Totalt 96-99
Kungälv	1482	1 932 639	2 144 928	1 614 753	1 348 081	7 040 401
Lysekil	1484	149 487	285 483	296 467	280 510	1 011 947
Uddevalla	1485	1 702 052	2 058 814	1 586 077	1 301 533	6 648 476
Strömstad	1486	14 797	218 748	21 109	46 677	301 331
Vänersborg	1487	158 202	220 229			378 431
Trollhättan	1488	885 588	1 330 473	210 582	316 557	2 743 200
Alingsås	1489	992 045	1 294 750	174 305	112 406	2 573 506
Borås	1490	3 118 791	3 602 501	763 086	632 281	8 116 659
Ulricehamn	1491	60 372	98 890	38 874	23 953	222 089
Åmål	1492	189 105	215 373	25 482	5 500	435 460
Mariestad	1493	547 693	565 688			1 113 381
Lidköping	1494	132 232	439 949		62 955	635 136
Skara	1495	223 207	271 727		5 186	500 120
Skövde	1496	354 934	477 299	169 271	149 353	1 150 857
Hjo	1497	89 706	156 397			246 103
Tidaholm	1498	349 598	391 677	58 247	146 872	946 394
Falköping	1499	1 260 078	1 569 148	155 807	139 726	3 124 759
Kill	1715	20 356	75 545	74 885	62 762	233 548
Eda	1730	40 537	75 022	70 487	80 489	266 535
Storfors	1760	12 700	94 275	37 793		144 768
Hammarö	1761	331 469	309 324	130 891	162 575	934 259
Forshaga	1763	98 995	113 722	43 964		256 681
Grums	1764	170 055	126 361	78 928	78 610	453 954
Årjäng	1765	26 816	62 971	24 940	41 037	155 764
Karlstad	1780	2 833 601	4 217 598	3 365 195	2 993 405	13 409 799
Kristinehamn	1781	536 917	695 739	523 465	425 590	2 181 711
Filipstad	1782	64 787	131 706	34 687	76 520	307 700
Hagfors	1783	8 615	110 047	113 237	142 412	374 311
Arvika	1784	93 014	132 022	52 263	53 381	330 680
Säffle	1785	460 268	540 340	305 739	145 133	1 451 480
Laxå	1860	38 379	13 374			51 753
Hallsberg	1861	142 483	142 438	82 352	25 795	393 068
Degerfors	1862	116 257	222 934	238 222	183 811	761 224
Hällefors	1863	17 863	84 777	103 482	96 489	302 611
Ljusnarberg	1864	37 665	72 291	67 954	65 408	243 318
Örebro	1880	6 620 039	9 182 210	7 658 325	6 119 655	29 580 229
Kumla	1881	233 273	270 941	175 119	80 623	759 956
Askersund	1882	86 889	73 428	2 387		162 704
Karlskoga	1883	515 793	599 897	643 752	489 088	2 248 530
Nora	1884	360 443	348 274	144 444	109 551	962 712
Lindesberg	1885	1 225 035	1 600 603	1 532 411	1 272 075	5 630 124
Skinnskatteberg	1904	183 672	171 542	81 787	2 311	439 312
Surahammar	1907	236 848	198 875	105 034	68 547	609 304
Heby	1917	273 349	141 888			415 237
Kungsör	1960	34 862				34 862
Hallstahammar	1961	247 118	277 825	140 316	49 542	714 801
Norberg	1962	58 455	71 619	98 971	100 348	329 393
Västerås	1980	4 019 873	6 082 092	5 654 424	6 257 977	22 014 366
Sala	1981	610 730	789 625	583 802	346 688	2 330 845
Fagersta	1982	357 395	213 278	49 890		620 563

Kommun	Kom.kod	kr 1996	kr 1997	kr 1998	kr 1999	Totalt 96-99
Köping	1983	923 973	1 245 982	956 542	814 076	3 940 573
Arboga	1984	295 009	365 699	311 238	274 161	1 246 107
Leksand	2029				11 980	11 980
Orsa	2034		43 988			43 988
Smedjebacken	2061	139 199	176 254	100 528	97 496	513 477
Mora	2062	122 105	234 241	151 226	139 980	647 552
Falun	2080	891 016	903 221	612 826	670 638	3 077 701
Borlänge	2081	1 128 311	2 215 900	2 195 065	1 841 736	7 381 012
Säter	2082	7 053				7 053
Hedemora	2083	251 385	506 242	396 264	130 573	1 284 464
Avesta	2084	735 313	694 920	339 597	299 172	2 069 002
Ludvika	2085	358 441	191 417	169 772	51 492	771 122
Ockelbo	2101	196 656	266 021	120 641	19 443	602 761
Hofors	2104	146 180	306 042	183 096	79 945	715 263
Ovanåker	2121			23 809	49 860	73 669
Nordanstig	2132	134 775	140 462	66 920	75 557	417 714
Ljusdal	2161	32 122	110 667	28 726	80 544	252 059
Gävle	2180	2 505 054		2 800 118	2 516 790	7 821 962
Sandviken	2181	493 294	922 274	494 945	154 608	2 065 121
Söderhamn	2182	447 042	560 192	383 075	465 536	1 855 845
Bollnäs	2183	777 981	774 626	506 150	293 314	2 352 071
Hudiksvall	2184	982 918	1 513 487	1 178 922	263 853	3 939 180
Timrå	2262	116 262	166 847	161 758	191 090	635 957
Härnösand	2280		1 096 682	714 549	403 928	2 215 159
Sundsvall	2281	1 390 967	1 525 405	1 157 052	1 102 576	5 176 000
Kramfors	2282	837 360	731 732	636 893	321 010	2 526 995
Sollefteå	2283	200 412	270 290	273 381	277 191	1 021 274
Örnsköldsvik	2284	328 886	478 078	205 931	148 299	1 161 194
Bräcke	2305	107 636	177 879	155 299	56 974	497 788
Strömsund	2313	61 195	121 655	77 742	72 884	333 476
Åre	2321	73 642	137 129	121 351	119 747	451 869
Östersund	2380	596 205	1 132 067	910 567	809 445	3 448 284
Nordmaling	2401	157 278	131 654	4 250		293 182
Robertsfors	2409	2 495	50 542	28 899	37 004	118 940
Norsjö	2417	209 865	99 064	131 971	94 973	535 873
Vännäs	2460	214 619	143 568	146 813	36 996	541 996
Vilhelmina	2462	113 697	127 467	65 530		306 694
Åsele	2463	1 600	29 511	11 334	1 000	43 445
Umeå	2480	2 232 184	2 586 028	1 922 655	1 494 020	8 234 887
Skellefteå	2482	939 203	1 093 941	1 031 689	580 089	3 644 922
Jokkmokk	2510	111 622	62 499	22 093		196 214
Överkalix	2513	21 756	61 057	53 160		135 973
Kalix	2514	37 860	72 479	50 922	71 458	232 719
Övertorneå	2518	25 786	37 021			62 807
Gällivare	2523	124 374	175 485	60 164	3 584	363 607
Älvsbyn	2560	165 742	259 381	169 056		594 179
Luleå	2580	915 129	834 571	799 408	174 220	2 723 328
Piteå	2581	1 075 843	1 178 608	535 366	355 955	3 145 772
Boden	2582	652 854	540 792	374 313	211 183	1 779 142
Kiruna	2584	13 168	39 704	29 491		82 363

